

HITELEK: Csapda vagy kiút?

CSILLAGVIZSGÁLÓ 1. – 2009 A Csillagászat Nemzetközi Éve

A VÉR VÍZZÉ VÁLT

Miről beszélgetett Drakula és Mátyás király?

A HALÁL KIÁLLÍTÁSA

A boncasztal és szervsimogatás múzeuma

HIDEG FEJ, FORRÓ ÍRÁS 1. – Mit teszünk a változásért?

GYŰLÖLETBESZÉD – A demokrácia jogi útvesztőiben

digitális nyomtatás

www.apress.hu 30/92-44-286 Info@jstudio.hu
2030 Érd, Riminyáki út 61.

Akciós ajánlatunk

Digitális nyomtatás 110 cm szélességben,
176 g-os matt fotópapírra

nettó 3.990.- HUF/m²

Fóliavágás plotterrel

Reklámtáblák tervezése és gyártása

Autódekorációk készítése

Világítós reklámtáblák

nettó 2.990.- HUF/m²

Roll-up display

Egyedi dekorációval

nettó 29.990.- HUF

HELYZET

Mentrópia	4
Hitelek: csapda vagy kiút?	4-5
Tájékoztató a szociális bolthálózatok kialakulásával kapcsolatban	6
HíRes: 2009 A Csillagászat Éve	7
A cégalapításról	8-9

ESEMÉNY

Templomot Uránvárosba!	10
Csakazértisjáték	10
Civilszervező-képzés	11
Meglepetés Esték a Mozdulatművészeti Stúdióban ...	12-13
Intenzív tánckurzusok	14-15
Iránytű	15

FITT KULTÚRA

Csillagvizsgáló – 1. rész	17-19
A vér vízzé vált	20
A halál kiállítás	22
Érezd magad Otthon!	23
Nóra, a festőnő új tárlata	24
Elmélkedés a piramisokról – 3. rész	26-27

VÉLEMÉNY

T-Boly	30
Hideg fej, forró írás – 1. rész	31
Gyűlöletbeszéd – ki barát, ki ellenség?	32-33
Kicsi irodalom?	34

ÖNMŰKÖDŐ IRODALOM

Egy vallomás	36-37
A család	38
Haikuk	38
Törpe lét	39

KIHÁRCS

Négy ember egy szobában	39
Öt perc semmi	40
Jézus... visszatért!	41
Gondolatcseppek bíbor anyagon	41

KIÁLLÍTÁS	21, 25, 43
-----------------	------------

KÉPREMÉNY	42
-----------------	----

IMPRESSZUM	44
------------------	----

Kedves Olvasó!

Pár évvel ezelőtt nagyon beteg voltam (következő ményeit egy ideig még viselem). Utolsó erőmmel összeszedtem magam, és felkerestem egy embert. Nem tudta, mi a nevem – nem is érdekelte. Mélyen a szemembe nézett, és halkán, nyugodtan, erővel átítatott hangon mondta:

„Csak a harcosoknak van nevük.”

Ezzel az öt szóval megfordult bennem a világ. Új szemmel tekintettem ugyanazokra a dolgokra: ettől minden megváltozott körülöttem. S e folyamat korántsem ért véget...

A név jelentőségének egy másik fontos oldalát is tanulni kezdtem: az ellenségét. Mert ez az ember azt is mondta nekem, hogy a bennem rejtőz fenevadtól csak akkor szabadulhatok meg, ha szembe merek nézni vele, és hangosan kimondom a nevét. Veszélyt szinte mindig az ismeretlen (meg nem nevezett) jelent, ám ha felfedem rejtekét, többé nem tud felkészületlenül meglepni.

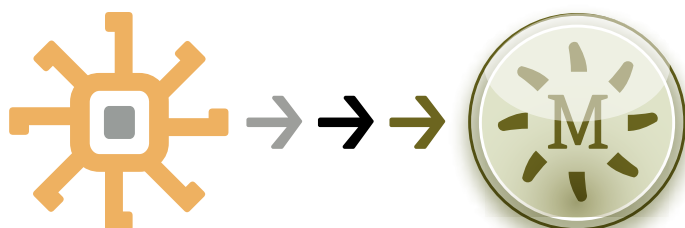
A név kötelez. Ahogyan a kimondott vagy leírt szó. Teremtőerő. Születés. Látható formát ad a megnyilvánulatlanoknak. Habár mostanság csak a testet látjuk, s ritkán keressük a benne lakozót, attól még egységet alkotnak, s kölcsönösen hatnak egymásra. Ezért nem mindegy, hogy szavainkkal ép vagy torz lényeket segítünk világra.

Jó bábáskodást!

Gondolkodtató kikapcsolódást!

Kincsőrző Harcos*

Lassan átalakulunk!

Mentrófia

Meglepően sokat gondolkoztam arról, mi lehetne ennek az írásnak a címe. Végül nem a legegyszerűbb és legérthetőbb szót választottam? Hiszen a feldolgozott témát ez fedi a legjobban.

A Mentrófia nem egy tömegközlekedési eszközön fogyasztható alkoholos ital, hanem egy mértékegység. Az emberiség rendezetlenségének a mértéke.

A szó egy unalmas nyárvégi délután bukkant fel agytekevényeimben, amikor már hetek óta az újság névén gondolkodtam. A sok verzió közül, amelyet tudatos kínládással vázoltam, szerkesztettem, összeírtam, variáltam, ez volt a legkülönlegesebb. Már a születése pillanatában tudtam, nem lesz könnyű dolgunk. Túl sok mássalhangzó, túl idegen hangzás, túl sűrű jelentéstartalom. Persze, adhatunk volna bármi más nevet is médiumunknak, attól még az ideákat továbbadni, amelyek mentén szervezzük tájékoztatórendszerünket, nem lenne sokkal könnyebb.

Nagy mellénnyel mondhatnám, a világ előtt járunk. A tömegek még nem készültek fel a konstruktív, optimista gondolkodás mindennapos használatára. De ez tévedés. Az egyén, akiből a tömeg áll, soha nem volt jobban kiéhezve a reménysugarakra, a bizakodásra, mint jelen korunkban. A történelmi egyházak szerepe egyértelműen csökken, a politikai ideológiák csak háborúkat hoztak, a fogyasztói fetisizmus pedig csődöt mondott.

Nem a nem létező igények miatt nehéz terjeszteni gondolkodásunkat. Épphogy ennek a szükségszerűség teremtette meg a feltételeit, és hozta létre önkéntes csapatunkat! A nehézség az elszigeteltség érzéséből fakad. A mai napig találkozom olyan emberekkel, akik szimpatizálnak velünk, közben pedig azt gondolják, egy fecske nem csinál nyarat.

Az ember soha nem tehetette meg, hogy passzív maradjon a környezetével szemben. Hiszen a passzivitással kiteszük magunkat az eseményeknek, és csak elszenvedői leszünk az éhség-

nek, az esőnek, vagy éppen a világban dúló kommunikációs viharoknak. A passzivitással kiszolgáltatjuk magunkat, kiengedjük a kontrollt a kezünk-ből, és sorsunkat függetlenítjük saját magunktól. Ahhoz, hogy emberek maradhassunk – emberek, mint két lábon járó, gondolkodó és érző lények, akik sorsuk urai, és akik agyuk kapacitását a legjobb tudásuk szerint egymás segítésére, az ökológiai rendszerrel összhangban használják fel –, energiát kell befektetnünk.

A Mentrófia Egyesület minden erejével és megmozdulásával azon van, hogy építő jelleggel járjon hozzá a világhoz. Nem rombol, és nem harcol semmi ellen. De figyel, számonkér, javasol és támogat. Amit figyelmeddel gondozol, növekszik, amit magára hagysz, széthullik. Mi, mentrófiások, a globalizáció folyamatában lehetőséget látunk arra, hogy a különböző országokban élő népek legjobb tapasztalatait szinergiába hozzuk, és ezek alapján a Föld-Emberiség szimbiózis egymást tápláló együttélését megvalósítsuk. Szeretnénk, ha egy ország rangját nem az éves gazdasági teljesítménye, hanem összlakosságának életminősége, valamint a Föld egészére gyakorolt hatásai alapján ítélné meg a világ köztudata.

Az állampolgárokkal, civilszervezetekkel, állami intézményekkel és vállalatokkal együttműködve segíteni kívánjuk a szociális biztonság kialakulását, a magyar gazdaság erősödését, a fenntartható fejlődés megvalósulását, a társadalmi integrációt, a világpolgárként gondolkodó egyén megteremtését.

A világról alkotott képünket a hozánk érkező információk alapján építjük fel. Ha ezek negatívak, destruktív töltettel rendelkeznek, akkor a fejünkben létrejött világ szomorú, reménytelen és erőszakos arcot mutat. Ebben a világban ezeknek megfelelően fogunk cselekedni is. Ha a beérkező információk pozitívak, építő tartalommal rendelkeznek, akkor egy boldogabb világ képe áll össze a fejünkben.

Mi ennek a világképnek a megszületését szeretnénk elősegíteni.

A Mentrófia a fecskék közössége.

Szabályos Védelmesző*

Miközben a belpolitikai állapot egyre jobban felkavarodik, a hitel kockázatvállalása továbbra is bárdként hasogatja az állampolgárok pénzügyi körülményeit.

Dr. Szabó V. László gazdasági büntetőjogi szakjogással 2009 márciusában beszélgettem. Úgy vélem, az ügyvéd úr által felvázolt pénzügyi helyzet, illetve a jelenleg rendelkezésre álló megoldások változatlanul hasznos információkat tartalmaznak az olvasó számára.

Hitelek:

A hitel önmagában is félelmetes erővel bíró fogalom, amely arra sarkallja az embert, hogy kétszer is meggondolja ezt a lépést. Ha óvatlanul és felelőtlenül ugrik egy szerződésbe, kitérheti a nyakát – néha szó szerint. A válság óta a helyzet rosszabbodott, óriási a zűrzavar. Égető szükség van professzionális tanácsra, tájékoztatásra, de legfőképp hideg fejre és racionális gondolkodásmódra.

csapda vagy kiút?

Dr. Szabó V. László: „Először is lényeges, kik készítik a reklámokat: azok, akiknek érdeke, hogy a hiteleket fölvegye valaki. Ezek nem minősülnek teljes körű ajánlatnak, de a reklámok csak a jéghegy csúcsát képezik. Miután a leendő ügyfél megnézi őket, el kell mennie a pénzintézethez, ahol szembesül egy többoldalas szerződéssel. A szerződésben szerepel egy apró betűs rész, amelyre fokozott figyelmet kell fordítani, különben az ügyfél könnyen eladósodhat. Lényeges, hogy mielőtt bárki aláírja az árfolyam-emelkedésből származó kockázatokat – amelyek rendezésére ő maga vállalkozik –, tisztában legyen saját anyagi hátterével. Ha a havi törlesztőrészlet hirtelen megugrik, van-e annyi tartalék otthon, hogy ki tudja fizetni a többi hátralékot is.

Ma, amikor az ország devizaadóssága óriási, továbbá az emberek nagy része fogyasztási hitelt vett föl – hitelkártyával vagy áruvásárlással bármelyik hipermar-

ketben vagy bevásárlóközpontban –, átlagosan többet költenek, mint amit vissza tudnak fizetni.

Szerintem a devizában történő eladósodásnak van hat lehetséges megoldása, de a hatból egyik sem az igazi. Lehetne egy hetedik is, bár az még nem született meg, és ehhez óriási kompromisszumkésztségre lenne szükség a kormány, illetve a bankok részéről.

→ Az első, akihez lehet fordulni, az ún. Banki Hitel Károsultjainak Egyesülete (BHKE). Ez a szervezet megpróbál a bankkal egyezkedni, átütemezést elérni az adós fizetési kötelezettségében. Itt megnézik, hogy milyen az adós bevétele, milyen hosszú a futamidő, és ezt mennyire lehet kitolni – a korhatár 70 év, és ha valaki olyan életkorban kötötte, amikor már nem lehet ezt a futamidőt kitolni, milyen egyéb lehetőségek állnak rendelkezésre.

→ A legnagyobb magyar banknál létezik olyan hitelkonstrukció, amelyet lakástakarék-pénztárral kombináltak. Ez azt jelenti, hogy a törlesztőrészlethez minden hónapban hozzátesznek 20000 forintot, ami 8 év eltelte után visszakerül az igénylő számlájára. Ez a tőke összegét hivatott csökkenteni. Amennyiben a havi törlesztés nagymértékű, ezt a 20000 forintot is el lehet hagyni, de ilyenkor 8 év után a tőke összege nem csökken, inkább a havi törlesztőrészlet emelkedik.

→ Egy ügyvéd kolléga indított egy próbapert, amely egy római jogi alapelvre épül. Lényege, hogy ha a szerződő felek bármelyikének életében beállt egy előre nem látható állapot, ezáltal a feltételek teljesítése aránytalanul nagy terhet jelent, akkor a szerződést ennek értelmében lehet módosítani vagy megszüntetni. A szerződés apró betűs részében az áll, hogy a kockázatot a hitelfelvevő vállalja, de ha egy olyan helyzet adódik, amely egyik félnek sem róható föl – pl. egy világválság –, akkor a szerződést lehet korrigálni. Most várjuk a próbaper kimenetelét. A bankok persze azt mondják, hogy a szerződés aláírásakor az ügyfél önmaga vállalt kockázatot, ezért a kockázatmegosztás nem jogos.

→ A következő kitérés pont lehet – amely épp most áll elfogadás alatt, várjuk a végrehajtási rendeletet – az állami kezességvállalás vagy garanciavállalás, ami azt jelenti, hogy az adós két évig csak havi 10000 forintot fizet, míg a különbözetet az állam vállal garanciát. Két év után az összeget, amivel még tartozik, nem a banknak, hanem az államnak fizeti meg. Ennek persze vannak feltételei, amelyek szerintem torzok. A feltételek a következők: a felvett hitel 20 milliónál ne legyen nagyobb; a hitelszerződés még a válság bekövetkezése előtt keletkezzen – nem akkor, amikor az ügyfél már tudatában volt a válsagnak. Eszerint a szerződésnek tavaly szeptember előtt kellett létrejönnie. További feltétellel, hogy az illető nevén ne legyen másik ingatlan. Ez számomra igen furcsa. Például adott egy személy, aki az eddigi feltételeknek megfelel, de tulajdonában áll egy 1 millió forint értékű külterki faház, és már régen nem tudja törleszteni a hitelét, akkor

ebből kiesik. Még van egy fontos feltétel, hogy az igénylő igazolhatóan munkanélküli legyen. Mi van akkor, ha valaki egyéni vállalkozó, és mivel az egész ország bedugult, az emberek nem költenek olyanokra, mint ügyvéd, divat, semmire, ami luxus. Szóval ez az ember épp csak annyi bevétellel rendelkezik, hogy a rezsijét ki tudja fizetni, de a több százazres törlesztőrészletét nem. Ha rendesen fizeti a járulékait, akkor csak azért essen ki a rostán, mert nem munkanélküli és őrá ez nem vonatkozik? Csakis abból tud megélni valaki, ha van fizetőképes kereslete, és ha az emberek nem költenek, mert nincs pénzük, az ugyanúgy munkanélküli státusz, csak nem regisztrált.

→ A következő megoldás egy jövőbeli lehetőség. Ez a magáncsőd intézménye, amelyet – ha jól tudom – folyó év nyarára terveznek bevezetni. Ennek lényege, hogy a magánszemély – nem cégről van szó – saját maga ellen kérhet csődeljárást. Ekkor kineveznek egy vagyonszelőt 5 éves időtartamra, aki megvizsgálja a kérelmező családi költségvetését, ellenőrzi minden bevételét, így biztosítja a bank havi részleteinek törlesztését. Ha az adós ezt az öt évet ésszerűen viszi végig, nem pazarol, akkor a hitel egy részétől vagy az egésztől meg tud szabadulni.

→ A hatodikat csak zárójelben akarom mondani: ha valakinek van egy ügyvédje, aki a pénzügyi intézeteknél hasznos kapcsolatokkal bír, akkor egyéni fizetési feltételeket állapíthatnak meg – mondanom sem kell, hogy a kapcsolati tőke bármilyen konfrontációnál rengeteget ér.

Fotó: Krisztushoz Tartozó*

Tehát ez a hat lehetőség áll fenn, de ezek még mindig hiányosak. Kooperációra lenne szükség a kormány és a bankok részéről, hogy segítsék a szorult helyzetbe került ügyfeleket. A bankok figyelmét az extra profitokról a válságra és annak áldozataira kéne fordítani, azaz egy tartós és korrek megoldást kéne találni azok kisegítésére, akik önhibájukon kívül tököttek nehézségekbe. A kamatokat törvényben kéne maximalizálni, az apró betűs részeket az állami felügyelet megszüntethetné, továbbá tervbe vették az ún. Szegények bankját, amelyhez bátran fordulhatnának a megszorultak, és amely kedvező kamatozású hiteleket biztosít – ellentétben például a Providenttel. A cél az egyenlőtlenség megszüntetése lenne a bank – a monopóliumhelyzetben levő pénzügyi intézet, amelynek jogában áll bármilyen információt kikérni, illetve segítséget megtagadni – és a kiszolgáltatott ügyfél között. Az intézményeknek az efféle válsághelyzetekre, amiben most vagyunk, ki kéne alakítaniuk egy megoldást, amelynek része lehetne a közös kockázatvállalás.

Bár a felelőtlen kockáztatás büntetése porba sújtja a polgárokat, a jelenleg fennálló megoldások sem kielégítőek. Összehasonlítva más uniós államokkal, Magyarországon a szabályozás és a felügyeleti rendszer nem elég hatékony ahhoz, hogy időben segítséget nyújtson, és/vagy megakadályozza a felelőtlen döntéseket. Az óvatosság pénzügyi téren minden esetben indokolt, különösen, ha az ember tartalékai kimerülőben vannak. Napjainkban igen kevesen mondhatják el magukról, hogy pénzügyeik kiegyensúlyozottak, és nem aggódnak a jövőjük miatt.

Az Európai Unió csatlakozást követően a hazai termelők többsége – és itt kifejezetten a zöldség-gyümölcs, a tej-, a baromfi- és a sertéságazatban tevékenykedőkre gondolok – elvesztette az itthoni piacok jelentős részét.

Ennek egyik oka a rossz csatlakozási feltételek mellett aláírt koppenhágai szerződés. A másik, hogy a magyar feldolgozóipar túlnyomó része 1990-94. között külföldi tulajdonba került, így a magyar termelők nem tudták megoldani az elsődleges feldolgozást. Ennek következtében csökkent a versenyképességük a régi tagállamok termelőivel szemben, vagyis versenyhátrányba kerültek. De nemcsak a régi tagállamok termelőivel szemben csökkent a versenyképességük, hanem azokkal is, akik (Lengyelország, Csehország, Szlovákia) sokkal kedvezőbb feltételekkel csatlakoztak, mint Magyarország.

Tényként kell leszögezni, hogy az Európai Unióban az agrárium területén a lengyel gazdák a legnagyobb vetélytársaink.

Az elmúlt évek ágazati válságai (tej, sertés, baromfi, meggy, dinnye, alma) pontosan azért erősödtek fel, mert a megtermelt, jó minőségű magyar áruknak nem volt belső piaca; vagy ha volt, annyira olcsón (még az önköltségi ár sem térült meg), hogy a termelés így nem volt gazdaságos. Nem beszélve a különböző ágazatokban felhasználásra kerülő input anyagok árának emelkedéséről és az egyéb rárakódó költségekről, amely a termelőket terhelte.

Az igazi problémát a 2008-as év jelentette, amikor a zöldség-gyümölcs és a tejágazatban már olyan értékesítési gondok jelentkeztek, amelyek a gazdák demonstrációját eredményezték (a szabolcsi almatermesztők blokádja, továbbá a tejtermelők akciója a multi üzletláncoknál).

Tájékoztató a **szociális** bolthálózatok kialakulásával kapcsolatban

A MAGOSZ-nak alternatívát kell adnia a vidéken élőknek, a termelőknek, a gazdálkodóknak. Ennek az alternatívának az egyik legfontosabb eleme a vidék népességmegtartó képességének a megőrzése, a másik a kiszámíthatóság a gazdálkodásban (ez a piacokét is jelenti), és termelési biztonság nyújtása a termelőknek.

A MAGOSZ mint érdekképviselő, látva a problémákat, elkezdte az értékesítés megszervezését. Ennek első állomása a CBA üzletláncsal kötött megállapodás az étkezési alma értékesítésére. Szabolcs-Szatmár-Bereg megyéből több mint 4000 tonna étke-

zési almát sikerült eladni az üzletláncon keresztül, majd ezt követte a MAGOSZ által elindított országos iskolai almaakció, amelyben 3 szabolcsi gazdakör (Balkány, Vaja, Csenger) vállalt orosz-lánszerpet. Ezzel egy időben elindítottuk a budapesti értékesítést a különböző kerületekben (Ferencváros, Zugló, Pesterzsébet), itt már több termékkel jelentünk meg (alma, burgonya, hagyma, zöldségfélék, tej, méz). Ezek olyan jól sikerültek, hogy egyre inkább az az igény fogalmazódott meg, hogy mi lenne, ha állandó jelleggel lehetne vásárolni ezekből a termékekből. Ekkor született meg az ötlet, hogy kiskereskedelmi üzletekbe lehetne értékesíteni közvetlenül a termelők

által szállított termékeket, kiiktatva a nagykereskedőket, viszonteladókat, neppereket. Ez a lehetőség kiszámíthatóságot biztosít az értékesítési gondokkal küzdő termelők részére. Ennek során 2009. január 21-én Ferencvárosban megnyílt a szociális-bolthálózat első üzlete, és ebből országos mozgalom bontakozott ki. Jelenleg több mint 500 üzlettulajdonos jelezte az ország minden részéről, hogy csatlakozik a hálózathoz. Majd további üzletek nyíltak, Zuglóban kettő, a Belvárosban is két üzlet, Tereztvárosban, Csepelen 1-1, vidéken pedig Balmazújvárosban és Hajdúszoboszlón. Jelenleg tehát 9 bolt működik az országban.

Az elkövetkező időszakban Balassagyarmat, Órhalom és Nógrádmargal, Ózd, Kazincbarcika, Tiszaújváros, Miskolc, Gyal, Berettyóújfalú, Hajdúböszörmény, Polgár, Nyíregyháza, Debrecen városában kívánjuk megvetni a lábunkat.

Folytatjuk a budapesti hálózat építését, ahol már megállapodást kötöttünk Óbuda polgármesterével, továbbá Budafokon nyitnánk két üzletet, szintén megállapodtunk a XVII. kerület polgármesterével két üzlet nyitására, illetve más kerületekkel is egyeztetünk.

Dr. Budai Gyula

Híres

Új, csillagászati alapismereteket bemutató honlap indult

A csillagászati civiliszféra, az amatőr- és szakcsillagászok, valamint a hazai oktatási intézmények példaértékű együttműködése eredményeképpen, több hónapos fejlesztést követően egy új, tematikus csillagászati oktatási portál érhető el az interneten – mindez különösen öröndetes a Csillagászat Nemzetközi Évében.

Az amatőr- és szakcsillagászokat tömörítő legnagyobb hazai civiliszervezet, a Magyar Csillagászati Egyesület (MCSE) által üzemeltetett Csillagászati Tudásbázis honlap célja a csillagászati alapismeretek elsajátításához szükséges magas színvonalú tudásanyag biztosítása. Ennek érdekében a honlap tartalmának fő gerincét egy tematikus csillagászati enciklopédia alkotja, ezt egészítik ki az általános- és középiskolai tanórákon használható, letölthető oktatási anyagok, valamint egy részletes csillagászati kislexikon.

Mind az enciklopédia, mind a kislexikon széles ismeretanyagot ölel fel: a Naprendszer objektumainak és fizikai törvényeinek részletes bemutatása mellett foglalkozik égi mechanikával, asztrofizikai ismeretekkel, kozmológiával, részletezi a Tejútrendszerrel és a galaxishalmazokkal kapcsolatos tudnivalókat, bemutatja a csillagászat által használt legfontosabb

eszközöket: az optikai és rádiótávcsöveket, az űrszondákat, űrtávcsöveket, valamint tárgyalja az űrkutatás és a csillagászat kapcsolatát. A fenti témák mellett részletesen bemutatásra kerül a csillagászat története is a kőkorszaktól napjainkig.

Az oldalon emellett helyet kapnak a csillagászat oktatásával, pályázatokkal, vetélkedőkkel és programokkal kapcsolatos hírek, felhívások is.

A honlap indulásával – a csillagászati ismeretterjesztés erősítése mellett – a Magyar Csillagászati Egyesület egy további célja is teljesül, hiszen a Csillagászati Tudásbázis honlap háttérismeretekkel jól kiegészíti a szintén az egyesület által üzemeltetett Hírek.Csillagaszat.hu portálon megjelenő szócikkeket, ezáltal hozzájárul azok jobb megértéséhez, értelmezéséhez.

A honlap létrehozásában közreműködő szervezetek bíznak abban, hogy a portálok eddigi és jövőbeli olvasói örömmel fogadják majd az új fejlesztéseket.

A portál tartalma nonprofit célra a forrás megjelölésével ingyenesen felhasználható.

A honlap a <http://tudasbазis.csillagaszat.hu/> internetcímen érhető el.

Forrás: www.mcse.hu

Egyszázalékos kampányvideónk a Youtube-on.

Az SZJA 1%-ából származó felajánlások immár hagyományosan egyesületünk legfontosabb és legértékesebb bevételi forrásának számítanak, hiszen azt a bizalmat is megmutatják, amivel tagjaink és a csillagászat barátai kitüntetik a Magyar Csillagászati Egyesületet.

Minden adózó magánszemély 2009. május 20-ig rendelkezhet személyi jövedelemadója 1+1%-áról. A hagyományos borítékos rendszer mellett megjelent egy új nyilatkozási forma is: a személyi jövedelemadó bevallásával együtt a nyomtatványgarnitúra részét képező „perforált” íven is lehet nyilatkozni (külön-külön nyilatkozat van a két különböző 1%-nak), melyet majd az adóhatóság választ le a perforálás mentén, az adózónak nem kell letépnie és külön borítékba helyezni! A nyilatkozatnak mindenképpen tartalmaznia kell a Magyar Csillagászati Egyesület adószámát:

19009162-2-43

és tartalmazhatja az MCSE nevét is.

Csak egy százalékot kérünk!

Ha a külön borítékos rendszert választjuk, akkor a nyilatkozatot lezárt, normál postai borítékba kell helyezni. A nyilatkozatnak a borítékkal azonos méretű lapon kell lennie, de nem szükséges a formanyomtatvány használata. A borítékra rá kell írni az adózó személyi adatait: nevét, lakcímét, adóazonosító jelét.

Az APEH közleménye az SZJA 1+1%-ának felajánlásáról itt olvasható. Ezek alapján azoknak is van lehetőségük május 20-áig utólag felajánlást tenni, akik esetleg már februárban benyújtották adóbevallásukat, de nem rendelkeztek adójuk 1%-áról. Ebben az esetben a lezárt, adószámukkal ellátott, a rendelkező nyilatkozatot tartalmazó borítékot külön is eljuttathatják az APEH-hoz. Tehát soincs késő adójuk 1%-át felajánlani céljaink megvalósításához.

Sajnos az adófizetők többsége egyáltalán nem él az 1%-os felajánlás lehetőségével, ezért jelentős összeg „benne marad” a rendszerben. Örömlénk, ha tagjaink és olvasóink felhívnák barátaik, ismerőseik

figyelmét is erre a támogatási lehetőségre, amely az adóbevalláskor csak jelentéktelen adminisztrációs „kényelmetlenséggel” jár együtt, de jelentős mértékben hozzájárulhat a civilszervezetek, így az MCSE működési költségeihez, programjaink, célkitűzéseink megvalósításához is.

Az 1%-os felajánlások évek óta komoly támogatást nyújtanak működési költségeink fedezéséhez (bérleti díjak, postai és kommunikációs költségek, a Polaris Csillagvizsgáló fenntartása stb.), kiadványaink megjelentetéséhez (Meteor, Meteor csillagászati évkönyv, Amatőr csillagászok kézikönyve, csillagászat történeti kiadványok, az amatőrmozgalommal kapcsolatos publikációk stb.), rendezvényeink, programjaink lebonyolításához (táborok, közgyűlések, találkozók). Sok fiatal és határon túli amatőrt is támogathatunk az SZJA-felajánlások révén.

Köszönjük a támogatást!

Magyar Csillagászati Egyesület

Amikor valaki elérkezettnek látja az időt arra, hogy saját útját járja, a gondolat fenséges, és az első benyomás az, hogy minden olajozottan fog menni. Az optimizmus feltétlenül jó indítóerő, nélküle kár lenne bármibe belevágni, de a veszélyektől sem szabad eltekinteni.

Az üzleti életben nincs barát, csak üzletfél. Lehetne ideális képet festeni a közös munka során szövődő kapcsolatokról, de ez csak egy vékony szelet az Egészből. A valóság rengeteg befektetett munkát, fáradságot, nehézséget és kockázatot takar. Már csak az egyéni múlik, hogy képes-e hideg fejjel vállalni a rizikót, és belevágni egy álom lehetséges megvalósításába.

Dr. Szabó V. László gazdasági büntetőjogi szakjogással készült második interjúnkra 2009. április 3-án került sor. Az ügyvéd úr a következőkben egy általános képet fest a cégalapításról, mintegy bevezetve az olvasót a folyamat jogi hátterébe.

Dr. Szabó V. László: „A cégalapítás a törvények változásával eléggé liberalizált lett. Most a kft.-ről és a bt.-ről beszélek, nem a részvénytársaságról, mert az utóbbi a cégalapítások összarányában kisebb hányadot tesz ki. A kft.-k esetében a követelmény minimum 3 millió forintos alaptőke volt, amely a közelmúltban lecsökkent ötszázezer forintra. Persze adódnak helyzetek, amikor ettől az ötszázezettől is el lehet tekinteni – itt arra gondolok, hogy valaki egyszemélyes kft.-t alapít. Az egyszemélyes kft. – mint a neve is mutatja – nem kéttagú, itt csak alapítóról beszélünk, nem tagról. A társaság alapításakor elég százezer forintot befizetni, a maradék négyszáz ezer forintot pedig egy éven belül kell rendezni. Abban az esetben, ha ketten vannak, a befizetési arány úgy alakul, hogy kétszázötvenezer forintot fizetnek a cég alapításakor és kétszázötvenet egy év múlva. Abban az esetben, ha apportot – azaz dologi tárgyat – visznek be a cégbe, meg lehet úszni a befizetést.

Bt.-t akár néhány tízezer forinttal is lehet alapítani, de a nagy különbség kft. és bt. között, hogy míg az előbbi csak a cég vagyonával felel, a bt. beltagja teljes magánvagyonával felel, ha bármilyen hitelezői igény merül fel vele szemben.”

A cégalapítás menetéről

„Ha valaki rászánja magát egy elektronikus cégalapításra, amely előreláthatóan hasznot termel, feltétlenül figyelembe kell vennie a jövőendő cég tevékenységi körét, lehetőségeit, nehogy pár hónap után befulladjon az egész.

Amint az illető döntésre jutott, a következőt kell tenni: bármelyik ügyvéd telefonszámát tárcsázza, időpontot kér, konzultál az ügyvéddel és közösen eldöntik, hogy egyszemélyes cégről legyen-e szó (kft.) vagy két-három, esetleg többszemélyesről, tudniillik a bt.-hez mindig két ember kell. Az ügyvéd felvilágosítja mindegyik formáció előnyéről, hátrányáról, ezeket tisztázni kell. Azután kiválasztják a cég nevét. Nagyon fontos, hogy ne egy meglévő nevet használjanak, mert akkor az összes dokumentumot újra kell fogalmazni.

Ezt követően le kell szögezni a tevékenységi kört. E tekintetben változást jelent, hogy most már csak egy tevékenységi kört lehet feltüntetni a bejegyzési kérelemben és a létesítő okiratban. Ez persze nem jelenti azt, hogy csak egyetlen tevékenységet végezhet, de a többi tevékenységet a könyvelőnek kell bejelentenie az APEH-nál, és nem az ügyvédek az alapításkor. Kiválaszt-

va a tevékenységi kört lemásolják az ügyfél személyes adatait, lakcímkártyáját, elkészítik az ún. aláírás-mintát – amelyet az új törvények szerint a közjegyző helyett az ügyvéd is elvégezhet –, majd a társasági szerződést. Ha több személyről van szó, megbeszélik, hogy a törzstőke hogyan oszlik meg a két tag között, és ki lesz az ügyvezető igazgató. Elkészítik a tagjegyzéket, amelyben felsorolják kik a tagok, hol a székhely, illetve a törzstőke összege – apport vagy készpénz – hogyan fizet áfát, majd az ügyfél mindezeket aláírja. Az ügyvéd ezután odaadja a tizenötezer forintról szóló illetékutalványt, amelyet egy bankból kell átutalni. Az ügyfél a kész, lepecsételt társasági szerződéssel, személyi igazolványával, lakcímkártyájával és az aláírás-mintával elmegy egy bankba, ahol nyit egy számlát. Az ott elhelyezett törzstőkéről igazolást visz az ügyvédeknek. Miután az Államkincstártól megérkezett a tizenötezer forintos befizetés-igazolás (másfél-két nap), az ügyvéd elektronikus formában benyújtja a cégiratokat, elektronikus úton eljuttatja a dokumentumot az ügyfélnek, de mivel ezen nincs hivatalos cégbírósi pecsét, ez csak tájékoztató jellegű. Azt az elektronikus aktát, amelyben a cégbírósi értesíti az ügyvédet a bejegyző végzésről, az ügyvéd továbbküldi a banknak, és az ügyfél ez alapján kérheti vissza a törzstőkét a banktól.

Az elektronikus cégalapítás felgyorsította és leegyszerűsítette a cégeljárást. Egy szerződésminta kitöltésével lehet a céget megalapítani. A mintát nem lehet módosítani, tehát a cégbírósi csak azon adatokat fogadja el, amelyek a mintán szerepelnek. Az elektronikus cégeljárás a határidőket is lerövidíti:

az illeték tizenötezer forint, amelyre az ügyvéd illetékutalványt kér az Államkincstártól, és amikor a cég alapítója az illetéket befizeti a banknál, a befizetéstől számított másfél-két nap múlva az igazolás megjelenik a céget menedzselő ügyvéd e-mailjében. Az illetékigazolás a cég összes többi mellékletével együtt – társasági szerződés, bejegyzési kérelem, tagjegyzék, ügyvédi meghatalmazás – teszi ki azt az „e.s” kiterjesztésű elektronikus aktát (nem doc., amelybe kézzel is be lehet írni), amelyet az ügyvéd ellát egy megfelelő elektronikus aláírással, ezután kerül az akta a cégbíróshoz.

A cég székhelye szempontjából fontos információ, hogy annak megfelelő cégbíróshoz kell benyújtani a kérelmet, ahol a székhely szerepel, legyen az a főváros, megyeszékhely vagy falu. A benyújtáshoz szükséges a székhely 30 napnál nem régebbi tulajdoni lapja, illetve egy székhely-hozzájárulási nyilatkozat. Ez azt jelenti, hogy azoknak, akik a kiváltott tulajdoni lapon szerepelnek, nyilatkozniuk kell arról, hogy az illető ingatlan biztosítja a székhelyül a cégnek. Valamennyi tulajdonos csak a saját hányadáról nyilatkozhat. Amennyiben létezik egy hasznélvező, akit bármilyen módon korlátozna jogaiban a cég, szükség van az ő hozzájárulására is.”

Az apportfelelősségről

„Először részleteznem kell, hogy mit jelent az apport. Amikor egy társaság megalakul, az apport hozzákapcsolódik, például ha valaki irodát működtet, számítógépet visz az üzletbe. Az illető apportnak ötszáz ezer forintig kell emelkednie. Egy iroda alapításánál nem érdemes ezen túlmutató értéket – például egy többmillió autót – bevinni az üzletbe.

A törzstőke egy igen érdekes fogalom. Az apport esetében jó tudni, hogy adás-vétellel száll át a cégre. Egy autó esetében va-

lamennyi dokumentumát át kell írni a tulajdonos nevére a cég nevére, amely jelentős költséggel jár. Azt sem szabad elfelejteni, hogy a törzstőke a hitelezők védelmét szolgálja – amennyiben a cég felszámolás alá kerül, a törzstőke fedezi a hitelezők kielégítésének alapját. Ez esetben az apport mindig jelen van.

Amennyiben a cég készpénzzel alakul meg, és befizetik a törzstőkét, a banktól kapnak erről igazolást, amelyet el kell vinni a céget alapító ügyvédnek. Az ügyvéd a bankigazolást a cégalapításhoz szükséges iratok egyik mellékleteként kezeli. Amikor a céget jogerősen bejegyzik, az alapító vagy ügyvezető elmegy a bankba a bejegyző végzessel, és kiveszi az illető összeget. Kvázi ez az ötszázezer forint csak egy virtuális tőke. Amennyiben a készpénzzel alapított céget – amelynek egymillió forint értékű tartozása van – felszámolják, és a hitelezők szeretnék a törzstőkéből rendezni az adósságot, ez az összeg nem áll rendelkezésre.

Amikor nem készpénzzel alapítanak egy céget, hanem valamilyen dologi tárgyat visznek be, az ügyvezető nyilatkozik arról, hogy az apport tárgy a cégalapításkor megüti az ötszázezer forint mércéjét. Ezért öt évig tartozik felelősséggel. Nem azért vállal felelősséget, hogy öt év múlva az illető tárgy értéke még mindig ötszázezer forint lesz, elvégre valószínűleg veszít az értékéből, hanem azért, hogy a nyilatkozat letételének időpontjában az a bizonyos apport pontosan ötszázezer forint értékű. Amennyiben tartozása van, ennek összegét a hitelezők az apport tárgyból akarják fedezni, de ha az értékbecslő megállapítja, hogy a tárgyak a cégalapítás pillanatában sem érték el a nyilatkozott összeget, az már büntetőjogi kategória. A tulajdonos így megsértette az apportfelelőség tényét, ezáltal büntetőjogi felelősséggel tartozik.”

Költségek

„Ha a cégalapítás költségeit vizsgáljuk, figyelembe kell vennünk a cégalapítással foglalkozó irodák piacát, amelyek igen nagy szórást mutatnak a költségek tekintetében. Sajnos azt kell mondanom, hogy erre a tevékenységre rátelepedtek bizonyos irodák, amelyek szakmai tudás híján állnak, és kihasználják az ügyvédek sanyarú helyzetét. Itt ki kell térnem arra, hogy alkotmányosság szempontjából nem lehet korlátozni az ügyvédek számát, így sokan a legalantasabb feladatokat is elvállalják szinte éhbérért. Azt az ügyvédet, akit be tudnak hálózni, fillérekkért dolgoztatják, hogy használja az elektronikus eljárásra jogosító kártyáját és aláírását. A többi szolgáltatást maguk az irodák szervezik meg, de ezekben jelentős hiányosságok mutatkoznak a megfelelő szakmai háttér nélkül. Az ügyvéd nem kapja meg azt az összeget, amelyet – ha saját maga működtetne egy ilyen irodát – kiszámlázhatna, így amíg osztoznia kell egy jelentéktelen összeg az irodával, ez a minőség rovására megy.

A költség úgy kezdődik, hogy a cégalapítás illetékköteles. Ez egy elektronikus cégalapításnál tizenötezer forintot jelent. Ha valamilyen változást kell eszközölnie a cégnek, az összeg háromezer forinttal növekszik – a Cégekörnyékben való közzététel miatt van így. Ez a fix költség, amely az államnak fizetendő. Erre jön még egy bizonyos ügyvédi költség, és ha cégalapító iroda szervezi, akkor ügyviteli költséget is felszámolnak, ami harmincötzertől akár százezer forintig is terjedhet. Szerintem, ha az ügyvédek maguk intéznék ezt, és nem tartanak el az irodákat, akkor kiszoríthatnák a piacról a leginkább élőködőnek nevezhető cégeket. A cégalapító irodák gyakran megtévesztő információkat adnak az ügyvezetői nyilatkozatról. Például ha egy személynek nincs törzstőkéje, azt mondják neki, hogy egy vasat sem kell befizetnie, elég, ha csak nyilatkozik arról, hogy rendelkezésére áll az ötszázezer forint. Való igaz, hogy a bejegy-

zéshez elég egy ún. ügyvezetői nyilatkozat, de arról már nem tájékoztatják az ügyfelet, hogy miután a céget jogerősen bejegyzik, nyolc napon belül az összeget be kell fizetni.

A cég működéséről

Ha valaki cégtulajdonos, három alappillerről lehet beszélni. Az első pillért a cégtulajdonos döntései képezik, ezek az üzleti döntések. Aztán jönnek a pénzügyi kérdések, amelyekhez a könyvelő szakértelme szükséges, majd az ügyvéd jelenléte, hogy a cég szabályosan működjön. A pénzügyi és gazdasági jogszabályok szinte hónapról-hónapra változnak, ezért hasznos a jogi háttér, hogy a jogszabálykövetés ne a tulajdonos figyelmét kösse le. Neki a stratégiákra, taktikákra, a megfelelő üzleti lehetőségek kiaknázására, a partnerekkel való kommunikációra kell figyelmet fordítania. A háttérrel a pénzügyi és jogi szakembereknek kell megteremteniük. Amikor a cég ingoványos területre kerül, és olyan bírósági eljárás veszi kezdetét, ahol a cég tevékenységét hosszabb időre visszavezetve kell felgöngyöltetni, és a dokumentumokat, adatokat, történéseket precízen, pontosan tálni, az ő szerepük felértékelődik.

Amikor egy cégnek nincs saját forrása, úgy tud működni, ha hitelt vesz fel. A beruházások és az EU-s források elnyerése Magyarországon utófinanszírozásos, tehát először saját erőből kell létrehozni a projektet, és utána lehet benyújtani a számlát, amelyet egészben vagy százalékosan megtérítenek. Aki viszont nem tudja vállalni a hitelből származó havi törlesztőrészetet, nem tud beruházni, és nem tudja lehívni az EU-s támogatást. Így nincs más megoldás, mint vagy csődöt kér maga ellen, vagy – ha nincs adóssága – végelszámolással megszüntetheti saját magát.

Ha egy cég nem működik megfelelően, nem feltétlenül szükséges az eladást választani, ilyenkor az adószámot is fel lehet függeszteni. Ha azonban nagy volumenű tartozása van a cégnek, eladásra kerül. Új szabályozásként lépett életbe kb. másfél évvel ezelőtt, hogy ha új tulajdonos lép be a cégbe, és nem rendezi a fennálló tartozásokat, a cégbíróság felszólítja az eladót – vagyis a régi tulajdonost –, hogy állítsa helyre a cég törvényes működését. Összefoglalva: öt évig a régi tulajdonos felel valamennyi fennálló tartozásért.

Az újsághirdetések között található egy kifejezetten erre szakosodott iparág felhívása, miszerint adóssággal terhelt cégeket vesznek át jogi garanciával. Ez azt jelentené, hogy az adós fejére nem száll vissza az a bizonyos adóssághalmaz, de ez korántsem biztos. Például valaki jóhiszeműen megveszi a céget, vagy megvetetik vele anélkül, hogy tisztában lenne a szerződés feltételeivel, fizetni fogja a tartozásokat.

A cégeladás motorja a taggyűlési jegyzőkönyv. Ebben fel kell tüntetni a tartozás mennyiségét, illetve, hogy az új vevő tisztában van a fizetési volumennel és más kötelezettségekkel, és átvette a cég valamennyi iratát, beleértve a házi pénztárat is. Az eladó azt gondolhatja, hogy megszabadult a fizetési terhektől, de amennyiben ez egy csalárd szándékú eladás, előbb-utóbb rajta fog lecsapódni. Az olyan eseteket, ahol azt állítják, hogy jogi garanciával veszik meg a céget, lehet orvosolni.”

Köszönjük az ügyvéd úrnak a betekintést. Következő riportunkban a cégek „mélyére” nézünk, alaposan körbejárjuk a témát. Egy vállalkozást vezetni és sikerre vinni korántsem gyerekjáték. Célnk, hogy a leendő és a meglévő cégtulajdonosokat megfontolt gondolkodásra sarkalljuk.

Összeállította: Farkas Szülötte*

A Pécsi Városszépítő és Városvédő Egyesület egy különleges kiállítással kíván csatlakozni a 2010-es pécsi programokhoz.

Templomot Urán- városba!

Sokan felvetették az elmúlt évek során, hogy Pécs egyik legnépesebb városrészében – „Uránban” – nincs templom. Az Uránváros történetét ismerve ezen nem is csodálkozhatunk, hiszen amikor létrejött, nem volt „divat” a templomépítkezés. (Az Uránváros egyik tervezőjétől, Tillai Ernőtől származó információ szerint már ki volt jelölve a helye a terveken egy templomnak, de felsőbb utasításra ezt el kellett vetniük.)

Mi úgy gondoljuk, összefogással megvalósítható az, hogy nem is egy templomot, hanem több százat hozzunk el Uránvárosba. Arra kérünk mindenkit, aki csatlakozni szeretne a kezdeményezésünkhöz, hogy küldjön nekünk egy képeslapot a saját településén található templomról. Lehet ez bármelyik egyház szent helye, nálunk teljes a vallásszabadság. Köszönetet a lapokért úgy mondunk, hogy a 2010 nyarán, az Uránvárosban nyíló kiállításon egy nagy könyvben megtalálható lesz valamennyi beküldő neve. A két hónapig látogatható tárlat után a képeslapokat szépen becsomagoljuk, és árverésre bocsátjuk. A befolyt pénzt pedig felajánljuk a pécsi Szemem Fénye Alapítványnak, a gyógyíthatatlan beteg gyerekek és szülei számára létrehozandó hospice ház részére. Így a képeslapot küldők nem csak a kiállítás sikeréhez, de egy jótékonyági akcióhoz is hozzájárulhatnak.

Címünk, ahová a képeslapokat várjuk:

Nácsa János
elnök

Pécsi Városszépítő és Városvédő Egyesület
7623 Pécs, Csend u. 20.

Fotó: Nemzetközi Múzsá*

SZEREPLŐK

GÁSPÁR ANDRÁS

KÁLLOY MOLNÁR
PÉTER

Csak- azértis- játék

– vígjáték egy felvonásban

SZÍNHÁZ: Budapesti Kamaraszínház – Ericsson Stúdió

A BEMUTATÓ IDŐPONTJA:

2009. február 20.

SZERZŐ: Balázs Ágnes (Ephraim Kishon művei nyomán)

SZEREPLŐK: Gáspár András, Kálloy Molnár Péter

Rendező: Jean-Pierre Boulanger (T.F.P.)

IDŐTARTAM: Kb. 1 óra 10 perc (szünet nélkül)

SZINOPSZIS:

A Csakazértisjáték előadás a mai, magyar színházi viszonyokról szól.

Olyan előadás, amelyben bemutatásra kerül egy sor olyan jelenség, amelyek között a színházi világ szereplői mindennapi életünket, harcunkat folytatják. A tükör, amit az előadás a színházi világnak állít, görbe tükör. A világ, ami megjelenik: szerethető. Egy olyan világ, amelyről nem lehet lemondani. Egy olyan világ, ahol a játékot folytatni kell: csakazértis...

A két színész egy sor karakter bőrébe bújik: többek között megjelenik az utolsó mondatáért küzdő epizodista, a nagyképű sztár, a szadista rendező, a lila színházcsinálók, a sznob kritikus, a rámenős újságíró, a címlapsztárok, egy süketnéma-narkomán bérgyilkos és még sokan mások...

„Kálloy és Gáspár nem örült: csak színész. Játszanak csakazértis. A konspiratív elmúlás asszociációját ébresztik...”

„Kálloy görcsösen rángatózó végtagjainak minden rebbenése és elsősorban szuggesztív hallgatása vérbeli jellemszínésszé avatja...”

„A csordulásig telt est meglepetése kétségtelenül ő, Gáspár András, aki diabolikus intuíciót áraszt magából...”

„Ha akarnék se tudnék ilyet csinálni...”

Jó szórakozást!

A BúgóCsigatanya Községi Tér ingyenes civilszervező-képzést indít. Célja a civilszervezetek munkájának megismertetése, és az elméleti, gyakorlati ismeretek átadásával bepillantást enged azok működésébe. Ajánljuk mindazoknak, akik érdeklődnek a civil szféra iránt, és valamelyikben szervezőként vagy önkéntesként szeretnének tevékenykedni. A kurzus a legtöbb témát a gyakorlat oldaláról igyekszik feldolgozni, azonban elkerülhetetlen némi elméleti ismeretanyag elsajátítása is. Hangsúlyt fektetnek a résztvevők belső hozzáállásának megismerésére, és hogy átfogó képet kaphassanak személyes motivációjukról, lehetőségeikről.

Civilszervező-képzés

Témák:

- **A civil társadalom**

Alapismeretek a civilszervezetekről, fajtáiról, azok működéséről, sajátosságairól, társadalmi alapismeretek.

- **Önkéntesség**

Az önkéntesség fogalmának megismertetése, a hazai önkénteskultúra helyzete, elterjedésének fontossága, az önkéntes tevékenységek társadalmi megítélése, helyzete, az önkéntes belső késztetései.

- **Szervezés**

Szervezési alapszemlétek, rendezvényszervezés, kultúraközvetítés, szervezési gyakorlat.

- **Közösségi élet**

A közösségi élet fontossága, társadalmi helyzete, problematikája, az egyén elhelyezkedése a közösségben.

- **Civil gazdaságtan**

Jogi és pénzügyi szabályozás, költségvetés, finanszírozási lehetőségek. (Az anyag játékos és gyakorlatorientált elsajátítása.)

- **Pályázatok**

A pályázati rendszerek, források megismerése, feltárása, pályázatírás.

A képzést szerdánként 18.30 – 20.30-ig tartjuk a BúgóCsigatanyában (1077 Budapest, Rózsa utca 27.)

A képzés 12 alkalomból áll.

Kezdés: 2009. május 27.

Előzetes jelentkezés szükséges:
Papp Helga 0670/555-7625

Jelentkezési határidő: 2009. május 20.

A KÉPZÉS INGYENES!

<http://bugocsigatanya.hu>
bugocsigatanya@gmail.com

Az Orkesztika Alapítvány éppen tíz éve, 1999-ben kezdte meg táncelőadásokat befogadó programját a Józsefvárosi Pódiumon.

2004-ben Meglepetés Estek néven folytattuk e programunkat új próbaterem-komplexumunkban, a Mozdulatművészeti Stúdióban, ahol folyamatos fejlesztéssel alakítottuk ki az e munkára is alkalmas színházterünket.

2008 őszién költöztünk a IX. kerületbe – nem messze a MÜPA és a Nemzeti Színháztól, a Tagló utcába –, ahol szinte minden hétvégén izgalmas kísérleti előadásokkal várjuk nézőinket.

Elsősorban kísérleti táncelőadásokat lehet nálunk látni, azonban előfordulnak felolvasóestek, összművészeti előadások, ahol a tánc mellett a prózának, a képzőművészetnek és a zenének is nagy szerepe van.

A MajdNem Társulat 2007 novemberében alakult „Négy” című audiovizuális-mozgásszínházi darab megalkotásával. Miért MajdNem? Kik a MajdNem-ek?

Majdnem olyan, mint egy igazi társulat.

Művészeteket kedvelő fiatalok szövetkeztek egymással – egymás tökéletességéből és hiányosságaiból építkeznek, mert jó együtt gondolkodni, el lehet mondani, mit érzünk itt és most.

Jobbágy Bernadett és Nemeskéri Júlia különböző táncanfolyamokon képezik magukat évek óta. Júlia színháztörténet-szakos hallgatóként fizikai színházzal is foglalkozott. Bernadett nemcsak táncban, hanem versben és képben is kifejezi kreativitását, mondanivalóját. 2007. januárban léptek föl együtt először a SzólóDuó Fesztiválon, ahol rövid duójukat – „Vagy” – 2008-ra egész estés táncelőadásáá fejlesztették.

2009. május 22. (péntek) 20 óra

Jobbágy Bernadett, Nemeskéri Júlia: Vagy

Koreográfia/konceptió: Jobbágy Bernadett, Nemeskéri Júlia, Szűcs Attila

Előadók: Nemeskéri Júlia, Jobbágy Bernadett

Zene: Fazekas Tibor

Fény: Kondás Zoltán

Hang: Hajdú Tibor

További közreműködők: Domokos Balázs és Hatala Noémi, valamint Rác Gabriella (jelnyelvi tolmács)

Meglepetés Esték a Mozdulatművészeti Stúdióban

Egy független alkotói közösség alakult, akik lendületességüket és frissességüket folyamatos kísérletezésekkel, a korlátok felszámolásával, a kreatív „máshogylátással”, az összetartás élményével akarja megtartani. „Megpróbáljuk egyedi eszközökkel megfogni a 'kortárs' létezését. Nem elégszünk meg azzal, ami van, a színházi konvenciókból kilépve tágabb térben szeretnénk létezni. Amíg ezt érezzük, addig lesz MajdNem Társulat...” Társulatvezető: Lőrincz Beatrix

2009. május 16. (szombat) 20 óra

2009. május 17. (vasárnap) 20 óra

MajdNem Társulat:

Tükröm, tükröm, avagy mese a szerelemről

Alkotó előadók: Mitasz Dávid, Kálmán Mátyás, Nagypál Máté, Zsigri Bálint, Regős Ilona

*Azt gondoltam eső esik,
pedig a szemem könnyezik.
Az én szemem sűrű felhő,
s onnant ver engem az eső.*

*Úgy fáj az én gyöngye szívem,
nem tom tiéd fáj-e vagy nem.
Fáj, es annak mit tudsz tenni?
Mikor ennek így kell lenni.*

*Gyere rózsám béküljünk meg,
mi egymásnak engedjünk meg.
Mind így voltak kik így jártak,
mind megengedtek egymásnak.*

*Nyujtsad kezed bár egy felet,
s egymással béküljünk meg.
Nyujtsad kezed keresztesen,
búcsúzzunk el örökösen.*

„Vagy. Létezel. Te is, én is. Két külön világ. Egyszerre vagyunk, egyszerre döntünk, s egyszerre szeretünk – mást vagy egymást. Együtt vagy külön – ezek is mi vagyunk. Ezek is ti vagytok általunk. Vagy. A döntés, a te kezében.”

Két különböző ember, két különböző nő, két különböző karakter egy színpadon – amely mégis oly sok ponton közös. Járják a saját útjukat, s közben összetalálkoznak. A találkozás itt nem elsősorban fizikai találkozás, sokkal inkább a hasonló élethelyzetek átélését, meg tapasztalását jelenti. Az életutak egy letisztult, fekete fehér színpadon elevenednek meg, ahol se bútor, se díszlet, csak a két Nő.

A BILLEGÁLL Társulat 2008 márciusában mutatta be első darabját Szembeszél címmel a budapesti Fringe Fesztiválon. A csapat 20 és 30 év közötti fiatalokból szerveződött 2008-ban, a Goli Tánchely modern improvizációs kurzusának keretein belül, Pete Orsolya vezetésével.

A társulat tagjai jó pár éve táncolnak, mozognak, kísérleteznek a Budapest Táncművészeti Iskolában, de nem profi táncosok. Van köztük óvodapedagógustól kezdve pszichológuson át marketing-szakemberig sokféle ember.

2009. május 23. (szombat) 20 óra

2009. május 24. (vasárnap) 20 óra

Billegál Társulat előadása

Rendező: Pete Orsolya

Koreográfia és tánc: Gregory Chevalier, Dömötör Judit, Végh Noémi, Mészáros Márk, Hatházi Fanni, Petrovics Sándor, Sik Dorka, Iványi Petra, Pogrányi Györgyi, Csizinszky Dániel

A társulat kapcsolatok állapotait, fordulópontjait, férfiak és nők találkozásait, emberek sorsát villantja fel.

Az előadásokra a korlátozott befogadóképesség miatt, előzetes bejelentkezés szükséges!

Orkesztika Alapítvány Mozdulatművészeti Stúdió

1097 Budapest, Tagló u. 11-13.
(Kemikál Telep)

Tel: 321-9745, 06-20-239-6579

e-mail: info@mozdulatmuveszet.hu

<http://www.mozdulatmuveszet.hu/meglepi>

Intenzív tánckurzusok a Mozdulatművészeti Stúdióban egész nyáron

Az Orkesztika Alapítvány munkatársai 1997 óta folytatnak különböző típusú oktatási tevékenységeket fő működési helyükön, a Mozdulatművészeti Stúdióban.

Tanfolyami keretben rendszeres, minden hétköznap a munkaidő utáni órákban amatőr és kezdő profi érdeklődőknek tartunk tánctanfolyamokat. Emellett havonta szervezünk hétvégenként intenzív tánckurzusokat és a nyári iskolaszüneti időszakban kísérletező tánckurzusokat. Ezeket képzett tánctanárok tanítanak, egyre több a külföldi közöttük.

Mozdulatművészeti hagyományainkat folytatva biztosítunk speciális oktatási programot a Duncan–Dienes Orkesztika Iskola újraalapításával.

A Magyar Táncművészeti Főiskola, a Kortárstánc Főiskola és minden tanító- és pedagógusképző iskola hallgatói számára tanításgyakorlatot biztosítunk.

2007 őszén új, a Táncszakmát segítő szolgáltatásba kezdtünk. Profi táncosoknak, független művészeknek szervezünk rendszeres tréningezési lehetőséget a Mozdulatművészeti Stúdióban, hétfőtől csütörtökig 10.00-tól 11.30-ig, modern, kortárs vagy klasszikus órák keretében!

Külső helyszíneken is folytatunk oktatási tevékenységet, így az alapítvány munkatársai tanítottak a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsészettudományi Karán, valamint a SOTE-EFK-n választható kurzusként „művészet és tudomány”, valamint „mozdulattörténet és gyakorlat” témakörben.

A gyermekek tanítása is fontos része az alapítvány munkájának. Így Fenyves Márk és Pálosi István 2008-2009-ben stúdiómot tart Nagykanizsán a VABABA Művészeti Iskolában is, ahol Schilling Árpád rendezése mellett Gyermekek Opera koreográfusai lesznek 2009-ben. Fenyves Márk rendszeresen tanít mozdulatművészetet Waldorf-óvodásoknak Budapesten.

Idén nyáron a Mozdulatművészeti Stúdióban június 15. és augusztus 13. között 27-féle tánckurzuson vehetnek részt az érdeklődők mindenféle táncstílusban, amellett, hogy az alapítvány nyolcnapos Nyári Tánc Akadémiát is szervez Kendlimajor Művésztelepen, ez szintén nyitott minden érdeklődő 18 év feletti számára.

A következő oldalon olvasható a program.

Részletes leírása az óráknak megtalálható honlapunkon, a <http://www.mozdulatmuveszet.hu/studio/kurz.htm> oldalon.

Fotó: Zselinszky Miroslav

Várunk minden érdeklődőt sok szeretettel!

2009. június 15-19. (hétfőtől-csütörtökig)

17.30-19.30 Erika Mendez: Kortárs tánckurzus – Realise technika
 17.30-19.30 Lakatos János: Jazz tánc / közép-haladó
 19.30-21.30 Szántó Dóra: Testismeret – Önismeret
 19.30-21.30 Fóris Ildikó: Gyrokinesis

2009. június 22-25. (hétfőtől-csütörtökig)

17.30-19.30 Dombi Kati: Testtudat – tréning és színészi jelenlét
 17.30-19.30 Kulcsár Vajda Enikő: Partnering
 19.30-21.30 Duda Éva: Kortárs tánc

2009. június 29. – július 2. (hétfőtől-csütörtökig)

17.30-19.30 Mándy Ildikó: Fizikai párbeszéd
 17.30-19.30 Kocsis Andrea: Klasszikus balett
 19.30-21.30 Szilágyi Erzsébet: Akrobatikus moderntánc alapjai
 19.30-21.30 Molnár Éva: Afro tánc

2009. július 6-9. (hétfőtől-csütörtökig)

17.30-19.30 Fenyves Márk: Fátyoltánc
 17.30-19.30 Méhes Csaba: Pantomim technika
 19.30-21.30 Hargitay Ákos: Dancing Capoeira
 19.30-21.30 Méhes Csaba: Afro tánc

2009. július 13-16. (hétfőtől-csütörtökig)

17.30-19.30 Spala Korina: Moderntánc Limón alapokon
 17.30-19.30 Grecsó Zoltán: A gravitáció ritmusa
 19.30-21.30 Kovács Kata: Kontakt tánc
 19.30-21.30 Spala Korina: Gerinc jóga

2009. július 26. – augusztus 3.

Nyári Tánc Akadémia – Kendlimajor Művésztelepen

2009. augusztus 3-6. (hétfőtől-csütörtökig)

17.30-19.30 Hucker Kata: Moderntánc
 17.30-19.30 Balogh Janka: Kortárs jazz
 19.30-21.30 Blaskó Borbála: Kortárs tánc
 19.30-21.30 Buday Melinda: Limón alapok

2009. augusztus 10-13. (hétfőtől-csütörtökig)

17.30-19.30 Pálosi István: Graham alapok
 17.30-19.30 Máthé Gabriella: Kortárs tánc
 19.30-21.30 Pálosi István: Mozdulatművészet
 19.30-21.30 Gaál Mariann: Hatha jóga

2009. szeptember 25-27. (péntektől-vasárnapig)

Benjamin Jarret (USA): Tánc-felfedező út és táncimprovizáció

A XIII. kerületi Közművelődési Nonprofit Kft. Iránytű Ifjúsági Információs és Tanácsadó Irodája olyan humánszolgáltató intézmény, amely tanácsadásaival (életvezetési, mentálhigiénés, jogi, pályaválasztási) és információ-szolgáltatással egész évben várja az érdeklődőket. Minden szolgáltatás igénybevétele díjtalan és névtelen.

Az Iroda 20. alkalommal rendezi meg hagyományos **Életmódnapiját 2009. május 23-án, szombaton 10-18 óra között** a XIII. kerületi Szent István park területén.

Tervezett program:

Ingyenes egészségügyi szűrések, mérések

Légzésfunkció, vérnyomásmérés, vércukor-, koleszterinszint mérés, állapotfelmérés, AIDS szűrés, Bach virágterápia, biorezonancia vizsgálat, dohányzásról való leszoktatás stb.

Tanácsadások

Életmódbeli, pszichológiai és mentálhigiénés tanácsadás – tesztek kitöltése és értékelése, dietetikai tanácsadás, asztrológia, kineziológia, grafológia, drogpreevenció, fény- és hangterápia, egészségügyi tanácsadás, orgon kezelés, gyógyító ásványok stb.

Egyéb programok

Civilszervezetek bemutatkozása, kézműves foglalkozások, reform büfé, teaház, hennafestés, frissítő masszázs, virágárusítás, baba játszóház stb.

„Születés Hete” pavilon

Hordozókendő bemutató, baba jelbeszéd, szoptatási tanácsadás, bogármuzsika.

Véradás: 13-18 óra között

Színpadai bemutatkozások

Torna, jóga, tánc- és énekbemutatók, meditációs zene, jazz koncert.

A programokon való részvétel díjtalan.

www.kult13.hu

Intenzív tánckurzusok
 a Mozdulatművészeti
 Stúdióban egész nyáron

Megújult
e-mail-címünkön
várjuk
hirdetését!

Ne feledje,
teljesen
ingylen van!

hirdetes@
mentropia.hu

Kedves Olvasónk!

A Mentrópia kérdez...

Milyen témájú
írásokat olvas
szívesen
lapunkban?

Válaszát várjuk
az info@mentropia.hu
címre!

Van egy
hegedűm, amit évek
óta nem használok, de
nincs szívem túladni
rajta. Kéri valaki?

Igen, én!
Nagyon
szeretnék
megtanulni hegedülni,
de nincs pénzem rá...
Köszönöm!

www.ad6kap6.hu !

Adhat-kaphat közvetítő nélkül.

Még sosem volt ilyen egyszerű
a kapcsolatteremtés
adományozók és rászorulóknak között!

 A **NÉV** kötelez!

Lapszámunk a „Nomen est omen”
jegyében íródott, így szerzőinket is
csillagozott álnevek mögé bújtattuk.

Játékunkban arra kérjük Önt, hogy
**találja ki, melyik álnév
melyik valós alkotóhoz
kapcsolódik?**

A megfejtéseket az info@mentropia.hu
címre várjuk.

A legtöbb jó megfejtést küldők
között nyereményeket sorsolunk ki!

Csillagvizsgáló

1. rész

„Ami lent van, az, mint ami fent van,
és ami fent van, az, mint ami lent van,
hogyan beteljesítse az Egy csodáját.”

(Hermész Triszmegisztosz)

Planetáris kód

Igyekvön lépkedünk mindig valami felé. Céljaink folyton sürgetnek bennünket: tanulás, család, munka, társadalmi felelősség. Ez csodálatos – ettől vagyunk emberek. Terveink és hozzá vezető útjaink vannak. El szeretnénk érni a következőt. Akár a sárga, a kék és a piros járgányokat, amikre csak tülekedés árán jutunk fel – különben mindenről lemaradunk. Szemünket céltudatosan a földre szegezzük. Ha másért nem, azért, hogy ne tisztelje meg cipőtalpukat a kétes szerencsét hozó, önkorlátozástól mentes, szabados magyar „kultúra” (nem az én házam, nem az én váram... nem az én járdám... nem az én cipőtalpam lesz kutyaürülékes).

Így járjuk mostanában utunkat.

Vajon utoljára mikor jutott eszünkbe felfelé is emelni fejünket? Önfeledten kémlelni a kék eget, szemlélni a bolygókat, a csillagokat? A Nap évmilliárdok óta türelmesen figyel és élteti a létezőket, s mi, hangyaéletűek, máris belefáradtunk abba, hogy tekintetünket – és szívünket – olykor a Földön túl is engedjük kalandozni?

Pedig csillagok csak odafönt ragyognak. Göncölszerek zötyögnek, Tejutak kanyarognak, ösvények, átjárók végtelen labirintusa sóhajt együtt lélegzetünkkel. Az Esthajnalcsillag világítótoronyként óvja hánykolódó hajónkat...

Ne legyünk hát restek, s fogadjuk el az univerzum meghívását egy meghitt űrsétára. Testünk addig pihenhet, arra most nem lesz szükség, ám lelkünkkel kapaszkodjunk fel erre a duzzadó vitorlájú égi járgányra, s Münchausen báró módjára rugaszkodjunk el a földtől. Aki fél a fénysebességtől, hunyja le szemét gyorsan – pár másodperc múlva már bámulatos vidéken kószálunk.

Kószka kapitány köszönti mindnyájukat a „Giordano Bruno” hajó fedélzetén!

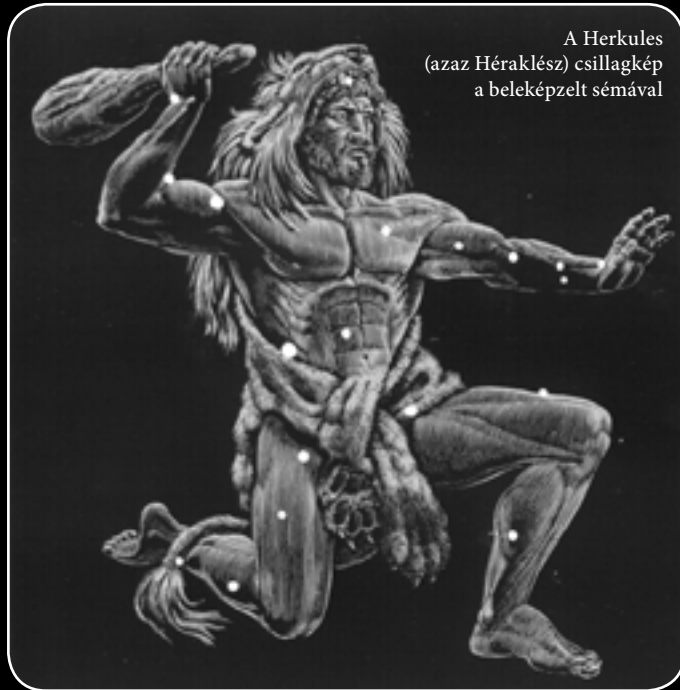
Röviden a névválasztásról: e kiemelkedő reneszánsz művész, tudós és vándorhumanista több száz évvel megelőzte korát, amikor a heliocentrikus világképről és a végtelen naprendszerekről beszélt. Tanait nem vonta vissza, ezért 1600-ban máglyán elégették. A legelső távcsöves megfigyeléseket kortársához, Galileihez kötjük, aki életfogytig tartó háziőrizettel átvészelte az inkvizíciót. A Csillagászat Nemzetközi Évének apropója, hogy éppen négyszáz évvel ezelőtt emelte szemébe messzelátóját.

Körbetekintve láthatjuk, amint egy kanyargós ezüsthalmán hőmpölygünk. Ez a spirális galaxis nem más, mint a mi Tejútrendszerünk. Felfoghatatlan, de az átmérője 97 800 fényév! Naprendszerünk – s persze a Föld is – ennek a része. Vizsgálatát ezért jócskán megnehezíti, hogy belülről látjuk. Talán nem is igényel további magyarázatot, hiszen az életben sok mindennel így vagyunk: például önmagunkat is nehezebben vizsgáljuk, mint másokat.

Galaxisunknak a Földről látható részét nevezzük Tejútnak. E csodás csillagösvény – amelyet „Hadak útja” néven is ismerünk – a távolból szemlélve csupán halvány, felhőszerű sávnak, ködfoszlánynak tűnik. Pedig számtalan csillag alkotja, ám emellett csillagközi anyagok is (por és gáz), ezek burkolják sejtelmes fátyolba.

Küllős spirálgalaxis

A Herkules (azaz Héraklész) csillagkép a beleképzelt sémával

Hubble, az űrbe kémlelő

A görög mitológia szerint a Tejút megteremtése (is) Zeusz egyik félrelépésének köszönhető. Ezúttal a halandó Alkménébe szerezett bele, aki elutasította közeledését. A főisten ezért a kedvesének képében kereste fel a szépséges asszonyt – ennek az öllekezésnek gyümölcseként született meg Héraklész. Cselvetését tovább kellett folytatnia, hogy hitvesét, Hérát rávegye a gyermek táplálására. Miután Héra rájött mindenre, dühösen eltaszította magától a félisten ifjat, s a kebléből kifröccsenő tejsugár látható a mai napig az égbolton.

Tejútrendszerünkben 200-400 milliárd csillag található. De hogyan is születik a csillag?

Keletkezésük különböző szakaszokból álló, több millió éves folyamat. Nagyon leegyszerűsítve: egy molekuláris felhő belsejében csomósodások (ún. globulák) jönnek létre, ezekből előbb protocsillagok, majd csillagok lesznek.

A dolgok folyamatát, működését az ember éles elméjével, évszázados kutatómunkájának köszönhetően egyre jobban felfedezi, megismeri. De hogy miért éppen akkor és ott születnek, az többnyire örök misztérium marad.

A csillagoknál is így van ez. Tudjuk, hogy jótékony felhőkben, azaz csillagbölcsők mélyén születnek, amelyeket hélium és hidrogén táplál. De arra már nincsen válaszunk, mitől alakul ki ez a különleges pillanat, ez az „áldott” állapot, amelyben egymásra találhatnak és egyesülnek a születést előidéző feltételek.

A Hubble űrteleszkóp segítségével 13 milliárd fényévre vagyunk képesek ellátni. Viszont 1 fényév távolságba sem tudunk eljutni. A Proxima Centauri a Földhöz legközelebb eső csillag – a Nap után persze –, mégis lehetetlen számunkra az elérése.

Mindez könnyen analógiára készíthet: az ember sok mindent sejt, lát, érteni vél, ám az még nem egyenlő azzal, hogy ő maga tényleg ott van... Vagyis más az, amit képesek vagyunk meglátni, felfogni, mint az, amit valójában a kezünkben tartunk, amit a tudásunknak mondhatunk.

*Hagyd oda Léthé forrását és kelj ki a tenger
Habjaiból, Títán, s hajtsd fel az égbe kocsid.
Megteszem én is iker-pályákat, ó ti bolyongó
Csillagok, ezt az utat hogyha megengeditek.
Hagyjátok, hogy a két álom-kapu nyitva lehessen,
S megjáróm sietős társatokúl a nagy űrt.
S hadd hozzam ki a nap fényére a sűrű homályból
Azt, mit az irigy idő annyira rejtegetett.
Bénult lélek, mért késel megszülni a művet,
Bár méltánylást kár várni korunkban ezért.
Míg a lapályok az árnyék áradatába merülnek,
Hegycsúcsod csupa fény égbe, Olympus, emeld.*

(Giordano Bruno: A világegyetem elveihez)

Így kószáltunk első ízben az isteni csillagkertben, fejet hajtva – és emelve! – az ismeretlen nevű, ám sokféleképp nevezett Alkotó előtt. Kalandozásunkat folytatjuk! Pár pillanat múlva földet érés...

Kincsőrző Harcos* – Fehérlovas Kósa*

Fotók: internet

Csillagászati ismeretterjesztők,
szervezetek, csillagvizsgálók – itt nézhet utána!

»Isten szeme»

Egy fekete lyuk modellezett képe

Szaturnusz – Hubble-szemmel

Csillagbölcső

Napkitörés

Hunyadi Mátyásról tudjuk – a mondák révén fennmaradt –, Drakuláról már kevésbé feltételezhetjük, hogy ismerte a tréfát. Legalábbis a húszezer törököt karóba húzó havasalföldi vajdáról ezt bajosabb elképzelünk. De nem lehetetlen. Főként most, hogy segítséget kapunk ehhez a „Drakula vajda, Mátyás királynak rabja” című színpadi műből. A transzszilván gróf végre nyugodni térhet: 500 évet kellett várnia, míg a vér vízzé vált... Aki nem hiszi, járjon utána – a Pinceszínház katakombájában.

Féelve merészkedünk le a kanyargós lépcsősoron. A hangszóróból búgó női alt már idejekorán figyelmeztet bennünket: óvakodjunk a szilánkos combcsonttöréstől! Még inkább a csontszilánkok okozta vérző sebektől!...

Jóságos ég! Hová kerülünk? Mi csak a Pinceszínház legújabb bemutatójára igyekezünk, a legkevésbé sem felkészülve ilyes veszélyekre. Ehhez képest állítólag aláírtuk – folytatja a narráló hang –, hogy saját felelősségünkre veszünk részt mindebben. Mégis miben?

A baljós idegenvezetés a színházteremben folytatódik. Kriptahangulat fogad bennünket. Vlad Tepes, azaz „Karóbahúzó László”, alias Drakula börtöne a szín, ahol Mátyás király fogságában senyved. Ijedten meredünk a lezárt koporsóra, miközben a narrátor ismét óva int: a denevérek könnyen begerjednek a bekapcsolva felejtett mobiltelefonoktól. Az összhang tökéletes: a készülékek szempillantás alatt elsötétülnek. Sehol a fény...

Hungarocellában

Vlad Tepes 12 éven át (1462–1474) valóban Mátyás király tömlőcében raboskodott, amelyet a darabban a vajda szemfüles nyelvi leleménnyel „hungarocella” néven emleget. Győrei Zsolt és Schlachtovszky Csaba csúfhistóriája nyüzsg az elmés szójátékoktól – amint maga az egyfelvonásos mű alapötlete is briliánsan bizarr. A történelmi tényből kiindulva teszik fel a kérdést: vajon mit kezdehetett egymással e két – a híres és a hírhedt – uralkodó, ha elképzeljük, hogy személyesen találkoztak és beszéltek egymással?

Havaselve vérszomjas Drakulája (Harsányi Attila) és a mi igazságos Mátyás királyunk (Kardos Róbert) börtönbéli fiktív kapcsolata egész reálisan indul: utálják és lenézik egymást. Mindezt fergeteges párbeszéd sodrában, egymást heccelve, ugratva, agyafúrtan teszik – a nézőtér derűs pezsgésétől méltán övezve.

A vajda pompától mentes, vonzóan magányos vermében egyre gyakrabban menedéket kereső reneszánsz uralkodó azonban kezd kivetkőzni önmagából. Feltárják egymásnak rejtett motivációikat, félelmeiket, vágyaikat, végül minden addigi ellenérzést félresöpör kettejük között, amikor felismerik: elveszített testvéreik hiánya felett érzett fájdalmuk mélyen összeköti őket. Csakhogy ellenkező irányba indulnak...

A Dér András rendezésében látható előadás mindvégig frapáns fordulatokkal lepi meg a nézőket. Ám ezek bármennyire groteszkek és szarkasztikusak, mégsem lehet „csak” paródiaként értelmezni – annak ellenére sem, hogy a két nagyszerű színész pazar játékan önfeledten hahotázunk.

Drakula reneszánsza

Két örökké változásban lévő folyamat is kirajzolódik előttünk: a jóból rosszá alakulás, és a fordítottja. A dermesztő sötétségből és önámításból ébredező emberé, akinek eltökélt vágya, hogy a jót ne jutalom reményében, hanem érdekeltség nélkül, önmagáért tegye. És a csupán környezetének áldásos hatására, elvárására zabolázott emberé, aki az első adandó alkalommal elveszíti tartását, és páros lábbal ugrik szenvedélyeinek bugyborgó mocsarába. Az életben e két folyamat jóval összetettebb és árnyaltabb, ám karikírozva hamarabb felismerjük törvényszerűségeit.

A Vér vízzé vált

Az önmagával különféle hangszíneken párbeszédet folytató gróf kezd meghasonlani – vagy épp magára találni?... Kikászálódik a fekhelyéül szolgáló fekete koporsóból, s egyre inkább ízeleteti a reneszánszban rejlő szépségeket, lehetőségeket. Múltjától már olyannyira elszakadt, hogy nem áll tőle távol az újjászületés gondolata sem...

Harsányi Attila alakítása – mindegy, hogy épp nevetető vagy torokszorító – egyszerűen odaszögezi a figyelmünket. A lélek rejtett bugyraiból merítkező, mesterségének széles palettáját izgalmasan és

remek arányérzékkel használó 36 éves fiatalember nevét mégsem hiszem, hogy sokan ismernék. Vidéken játszik, és nem szerepel a médiában. „Csak” színész.

S hogy Harsányi Drakulájának újjászületett lelkülete vajon tényleg Mátyás dicső tetteiben manifesztálódott?... Akit izgat ennek a mondatnak az értelme, és szeretne egy sejtelmesen derűsen szórakoztató estét, az ne késlekedjen, de... Vigyázat! Lépcső.

Kincszőrő Harcos*

Drakula (Pinceszínház)
KRISZTUSHOZ TARTOZÓ* FOTÓI

A halál kiállítása

Harangszó. Boncaszta. Küklopsz. Szervsimogató... Eleven tanulság – a Semmelweis Orvostörténeti Múzeum (1013 Budapest, Apród u. 1-3.) patológiai kiállítása – mindenkinek 2009. május 31-éig.

Talán ez a világ egyetlen múzeuma, ahol zárt ajtóval fogadják a látogatót. Csengetnem kell. A portás a belső udvar borostyánnal futtatott kertjébe irányít. Megérint a halál szentsége. A végső nyugalom misztériumának elragadtatása. A csodálat, a kiszolgáltatottság és a rejtély áhítattól remegő keveredése. Az első emeleti ablakok tükörként verik vissza a képet. Béke, nyugalom és harangszó hangol a tárlatvezetésre.

Az 1300-as évek körül kezdődött az első tudományos boncolás az anatómiai feltérképezés célzatával. A XVI-XIX. századra már megismerték annyira a test belső felépítését, hogy megkülönböztethessék az egészséges és beteg szerveket, így született meg a kórbonctan – tudtam meg Dr. Szabó Katalintól. Körülnézek. A falakon a legújabb technológiával megfestett sejtek képei láthatóak, majdnem olyanok, mint a Ludwig-múzeumban lévő nonfiguratív képek.

Bonckészlet a XIX-XX. század fordulójáról

A kiállítás aztán egyre meghökkentőbb mélységekbe visz. Eredeti, márvány boncaszton keresztül vezetnek minket a vitrinben tárolt küklopsz és vagina duplex preparátumokig. Mellettük egy gennyes vesegyulladását vehetünk szemügyre egészen közelről.

Másik helyiségben egy XVIII. és egy XX. századi laboratóriumot állítottak kontrasztba. A régi korok emléke igazából egy iroda: óriási tölgyfaasztal, mikroszkóp és vitrin, benne rejtélyes preparátummal – megfejthetetlen, mi lehet az. Itt elhangzik egy történet, amitől megszedülök, s amit – kérésre – nem írhatok le... A patológusok egészen másként kezelik a halottakat. A halál utáni kíváncsiság egyedi világlátást, egyedi humort alakít ki bennük. Hétköznapi szemmel bizarr a hozzáállásuk, de nem mondható tiszteletlennek.

Az aktív részvételt igénylő szobában a gyermekek és a kíváncsi felnőttek tanulhatnak igazán sokat. Az ott lévő sötét kamrában tapogatóssal felismerhetnek különböző belső emberi szerveket, majd lemérhetik súlyukat. A tárlatvezetést egy nem kötelező elemmel, a 80-as évekből származó prospektúra-videóval zártuk.

Persze ez nem zenei klip, hanem egy 16 évesen elhalálozott lány agyának boncolása volt...

A Semmelweis Orvostörténeti Múzeum kis múzeum. Mégis hatásos, igényes és tartalmas kiállítást nézhetnek meg az érdeklődők. Eleven tanulság – ahogy Arányi Lajos, a kórbonctan hazai szülőatyja is mondta. Különleges esztétikai és történeti élmény civilizációnk egy rejtett, de semmiképpen sem sötét oldaláról.

<http://www.semmelweis.museum.hu/>

Szabályás Védelmező*

Újpest betonrengetegei között, a Munkásotthon utcában található az Otthon Kisvendéglő és Pizzeria egy szolid, szocreál, volt üzletsor egyik végén. Első ránézésre szerényen beolvad a környezetébe, és senkinek fel sem tűnne a terület magas színvonalú gasztronómiai gyöngyszeme.

Érezd magad Otthon!

Én itt születtem, mármint Újpesten, és gyerekkoromban a vendéglő helyén Patyolat működött. Tizenakárhány év múlva férjemmel visszaköltöztünk ide, és egy sétánk alkalmával fedeztük fel, hogy a tisztító helyén egy sokkal kecsgetetőbb szolgáltató „intézmény” áll. A neve: Otthon. Méltán, mivel széles ételválasztékában a házias ízekről az ingyencségekig minden megtalálható emberséges áron és természetfeletti méretben.

Mivel nem vagyunk kicsiny gyomrúak, már vagy jó párszor leteszteltük azóta, hogy először ott jártunk. Az árak csak nagyon visszafogottan emelkedtek, de az adagok nem csökkentek. Az ízminőségről nem is beszélve...

Adott egy kedves, napos déli nap, valamikor nyáron, amikor felkerekedünk immár négytagúra nőtt családdal, és elstátunk a lakásunktól (továbbiakban „otthon”) húszpercnyire levő kisvendéglőbe (továbbiakban „Otthon”).

A fogadtatás nagyon kellemes, habár már törzsvendégek vagyunk, de amikor „elsőbálozóként” tértünk be oda, akkor is úgy fogadtak minket, mintha régi ismerőseik lennénk.

Szó szerint otthon érezzük magunkat.

(Ahogy általában, most is felmerült a szójáték: hol együnk, otthon vagy Otthon?)

A kisvendéglő nyáron három részre bővül: a belső szeparált és légkondicionált nemdohányzó és dohányzó részlegeken kívül a külső terasz is megnyílik.

Ilyenkor az itt lakók széles rétegei jönnek le ínycsiklandó éttermi élményeket szerezni, a ballagó diákok és szülők csoportjától a termékbemutatót tartó marketinges fazonokon át egészen a hozzánk hasonlóan vendéglőkedvelő kisgyerekes családokig.

Az étlap hosszú, ízes és mindenki kívánságára kínál valami finom étket; ha pedig az ingyenc – vagy finnyás? – vendég saját menüt szeretne elfogyasztani, az étterem lelkes szakácsa a meglévő hozzávalókból elkészíti azt. Az italok már szolidabb mennyiségben – de még így is sokféleképpen – vannak jelen, és a különleges szeszek kedvelőinek jó hír, hogy számos pálinkaszpecialitás is szerepel az itallapon, valamint barna búzasör citromkarikával és rizsszemekkel.

Kiemelnénk az Otthon saját, többszemélyes tál kompozíciójából az Ingyenc-tálat, amely a legfinomabb és leggazdaságosabb az olyan gurmé gurmanoknak (sic!), mint mi. (Ez az emberfaj, pontosabban a Homo Habilis restauranti egyik leszármazó rásza a Homo Habilis restauranti gourmet gourmand.) Az Ingyenc-tál pedig a Kijevi fokhagymás-sajtos-fűszeres, aszalt szilvás Nápolyi módra, fahéjas almászeletek különféle ízes húsokon, és két darab túrós palacsinta áfonyás szósszal.

De ha valaki nem szereti a gyümölcs és hús találkozásából születő, nonkomformista ízvilágot, az rendelhet magának akár tordai betyárlevest és rántott sajtot rizzsel, alkoholmentes sörrel (képeinken) is... Mert ez is isteni!

Aki az otthona ízeire vágyik vagy még többre, az látogassa meg az Otthont, vagy rendeljen házhozszállítást telefonon: a IV. kerületben (az M0-ig), a XV. kerületben az M3-ig és a XIII. kerületben a Róbert Károly körútig díjmentes... A futárok pedig lelkiismeretesek és pontosak. Heti menüt is rendelhetünk, ahogy mi is tettük egy időben, amikor még hárman voltunk, mindketten dolgoztunk, és nem volt idő főzni...

Otthon Kisvendéglő és Pizzeria

Budapest, IV. kerület, Munkásotthon u. 39.

Házhozszállítás, asztalfoglalás: 06-1-369-7207

E-mail: kisvendeglo@freemail.hu

Melegen ajánlom!

Fotó és szöveg: Nemzetközi Múzsza*

A nyitóbeszéd

„Egyszer, egy téli napon, olyan világ nyílt meg előttem, amire álomban sem gondoltam. Közel 50 évesen, máig sem tudom, milyen hatalom, kezembe adta az ecsetet. Más dimenzióba kerültem. Egy új világ gyermeke lettem. Azóta nincs megállás. Festek. Pedig talán nem is tudok... Sőt, egy szakavatott szem sok hibát találhat a képeimben... De! Ezek a képek a lelkemből jönnek elő, a színekben élek. Valami titokzatos erő mártja az ecsetemet a festékbe, és vezeti kezemt a vásznon.”

A veresegyházi Gógucz Eleonóra, vagyis Nóra, a barátom. Amikor megismertem, csak annyit tudtam

Gógucz Nóra alkotásaiból nyílt kiállítás a ceglédi Aquarell szállóban. A veresegyházi festő tárlatát Dr. Zsákainé Sági Erzsébet, a Mentrópia újságírója nyitotta meg. A szálloda előtti füves területen egy rendhagyó programnak köszönhetően különleges ízek és illatok, az aulában pedig lelket melengető színek és hangulatok fogadták a hotel vendégeit és a közönséget. A művész 50 képből álló, József Attila verseire festett sorozata már több kiállításon és pályázaton sikerrel szerepelt. Kóka Rozália meséire kiírt illusztrációs pályázaton pedig első helyet ért el. A tárlaton a festmények hangulatához igazodva József Attila verset is hallhatott a közönség, Schmidt Henrietta előadásában. (www.ctv.hu)

szeme láthat: fűben, fában, vízben, felhőben az élni tanító üzenetet.

Tájképet, és csendéletet fest. Képein az ágakból ölelő, kapaszkodó karok lesznek, emberi alakok, akik sorsukról mesélve ragadnak magukkal, és visznek az érzelmek erdejébe, ahol – ha engedjük! – elveszett önmagunkra lelhetünk. Vízzeinek békéje olykor szenvedő emberarcúvá válik. Tengerbe veszett utazók igyekeznek a szárazföldre, part felé rohanó hullámok képében, de a hatalmas víz már soha többé nem ereszti őket. Küzdelem ez a javából... „Happy End” nélküli mese életről, elmúlásról, béke- és hazavágyásról, soha meg nem nyugovásról.

Gógucz Nóra ízig-vérig mai ember.

Háztartást vezet, unokázik, lőt-fut, teszi a dolgát. Ha megpihen, akkor olvas és ír, de leginkább fest. Öt éve, egy ajándékba kapott festőkészlet kipróbálása volt az első lépés a művésszé válás útján. Feste- ni nem tanult. Ösztönös tehetsége, szorgalma, valamint a „fentről” kijelölt út elfogadása hajtotta mind előbbre.

„Minden kép egy kis darab a lelkemből. Ugyanakkor minden kép ad is valamit a lelkemhez. Szeretetet, csodát, áhítatot, alázatot. Másképpen látom a világot, mióta festek. Kinyílt előttem egy ajtó, amin úgy lépek be, ahogy Aliz léphetett be Csodaországba, és hiszem, hogy ilyenkor ott is vagyok. Imádom a terpentint és az olaj szagát” – mondja egy vele készített riportban.

Bátran – és remények nélkül – futott neki az első megmérettetésnek, a Kóka Rozi meseíró műveihez kiírt illusztrációs pályázatnak, amit meg is nyert. A következő kihívást egy országos verseny jelentette. 50 darabból álló sorozatával, amelyek mindegyike kedvenc költőjének, József Attila verseinek képi megvalósítása, 3. helyezést ért el.

Az ország számos településén kiállították már festményeit. Tagja az Országos Képző- és Iparművész Testületnek, és a Független Magyar Szalonnak. Ő mégis az a szerény ember maradt, akit valaha megismertem.

De szóljanak helyettem színei! A felkavaró vörös és napsárga őrzöngő tobzódása, a titkokat sejtető kékek végtelen skálája, a zöldek lelket csendesítő, elringató békéje, és a végletek színeinek, a feketének és fehérnek drámai ellentéte ellenére is meglévő harmóniája.

Kérem Önöket, hogy amikor a képekkel négyszemközt maradnak, engedjék hatni őket.

Lássák meg, és érezzék, élvezzék azt a líraisággal teli csodálatos világot, amit Nóra hozott el ma, ezen a dupla ünnepen – Nagyszombaton, és a Költészet Napján – kö-zénk.

Isteni Eskü*

Fotó: Czibulané Kiss Viktória

Nóra, a festőnő új tárlata

róla, hogy ír. Prózát és verset is, mégpedig jól! Barátságba egy vakoknak szánt, közösen készített műsor előkészületei és megvalósítása során kerültünk egymással.

A következő műsorunkat is közösen álmodtuk meg, és vittük el a legrászorultabbakhoz, a rákospalotai Sclerosis Multiplex Egyesület kerekesszékes tagjaihoz, de ekkor Nóra már nem írással, hanem festményekkel megrakodva érkezett. A jótékonyági vásár bevételének jelentős részét az egyesületnek ajánlotta fel. Mert ő ilyen... Ad. Csendben és jó szívvel, viszonzást nem várva.

Képeiről, személyéről elfogultság nélkül szólnom nehéz lenne, de szerencsére nem is kell. Festményeit nézve elnémul a száj, megpihen a gondolat. Már csak a szemek és a színek, formák kommunikálnak, miközben kialakul egy hangok nélküli párbeszéd a vásznon és a néző között.

Nóra ecsettel rótt üzenete megtalálja, szíven üti az embert. Lát, és láttat. A pillanatot állítja meg, hogy nézőit megajándékozhassa mindazzal a szépséggel, amit és ahogy ő lát, él vagy álmodik. Ezek az elcsípett és kimerevített pillanatok azonban élnek. Van múltjuk, amit őriznek, és van – a jelenen túlmutató – jövőjük is. Üzenetet visznek a holnap emberének, hogy élt itt hajdan egy aszszony, egy festő, aki meglátta azt is, amit csak a művész

ГӨГУСЭ
NŌᠷ᠎ᠠ
HĒPEI

ját. Az igazi szenzációt a három tárgy jelentette, amelyek az északi járatból kerültek elő. (Ezekről képek jelentek meg a Nature és a London Graphic című magazinokban.) Soha nem találtak még ilyen tárgyakat a Nagy Piramisban.

Az elmélet szerint hihetetlen jelentőséget kaphat az egyik: a kemény gránitból készült golyó. A gömb, mint tökéletes forma, és mint a földgolyó jelképe kulcsot ad nekünk a piramis időmeghatározó rendszeréhez. A golyó a Földet jelképezi: nem tökéletes gömb, ahogy a Föld sem az. Próbálták azt is érzékeltetni, hogy egy kicsit lapult, az egyenlítői sugara nagyobb, mint a sarkoknál lévő. Ez valószínűleg jelzésértékű. Kulcs lehet a piramis egyik üzenetének megfejtéséhez.

A gömb a Földet jelképezheti, ez lenne a legegyszerűbb kiindulási alap. A Föld

Elmélkedés a Piramisokról

3. rész

A piramis történelemből a kamrákhoz vezető járatokat érdemes tanulmányozni – és még egy apró tárgyat. Eddig vajmi kevés érdeklődést mutattak a tudósok és az amatőr kutatók a valaha talált tárgyak iránt. Ma három ilyen tárgyról tudunk. Ezeket Dixon-relikviákként emlegetik, miután 1872-ben Waynman Dixon az általa megnyitott csillagkürtőben találta, ami a középső kamrából indul észak felé. Amire rábukkant: egy 5 cm hosszú szimmetrikus, fémből készült dupla kampó; egy 13 cm hosszú cédrusfa pálca, rajta különös jelölésekkel; és – a három közül a legkeményebb, legidőtállóbb – egy 9,3 cm átmérőjű gránitgolyó.

Dixon és testvére, John abból a feltevésből indult ki, hogyha a felső kamrában vannak apró járatok, akkor a középső kamrában is kell lenniük, hiszen a felszín felett alakították ki ezt is. Segédjével, Bill Grundyval végigkoptatták a falakat, és a várt esemény bekövetkezett. A véső egy repedésnél ismeretlen járatba csúszott. Megtalálták a déli fal járatát. Ezzel szemben az északi falon már nem volt nehéz bemérni ennek a tükörkép-pár-

elsődleges mozgása a tengelye körüli forgás. Hosszas vizsgálódás és mérés után eljuthatunk odáig, hogy ha a golyót legurítanánk a föld alatti kamrába vezető lefelé tartó járaton, 365-öt fordulna, pont annyit, amennyit a Föld fordul saját tengelye körül egy keringési ciklus, azaz egy év alatt. Ez a felfedezés több mint figyelemreméltó, és mindenképpen érdemes továbblépni ebből a koncepcióból.

A lefelé vezető járat töretlenül, egyenesen tart a mélybe, és csak a kamra előtt vált vízszintesre. Ezt a vízszintes szakaszt pontosan 12-szer lehet rámérni a járat többi részére. A Földről nézve a Nap 12 csillagképen megy keresztül egy év során, ezek a zodiákus jegyei. A kör 12 részre osztása egyébként a világ törvényszerűsége alapján történt már az ókor elején is. A lefelé tartó folyosót eszerint feloszthatjuk 12 részre, és minden szakaszt csillagképekkel lehet jelölni. Mivel lineáris skáláról van szó, szükségünk lenne egy kezdőpontra, ahonnan számoljuk az egészet.

A zodiákus jegyeinek hagyományos sorrendje a Kossal kezdődik, azaz a tavaszi napéjegyenlőség napjával, március 21-ével. Ez a dátum nem azonos az egyiptomi naptár kezdő napjával,

július 19-ével, ami inkább az Oroszlán elejének feleltethető meg, de a tavaszi napéjegyenlőség napja jóval tradicionálisabb és nagyobb jelentőségű dátum csillagászati szempontból is, mint az egyiptomiak naptárának kezdete. Július 19-e nem tartalmaz semmilyen csillagászati kiemelt pozíciót, ahogy a mai naptárak többségének kezdő napja, a január 1-je sem.

A kamrából kifelé haladva tehát rá lehet illeszteni a zodiákus kört a járatra, így a kamránál a Kos helyezkedik el, a bejáratnál, felül pedig a Halak az utolsó jegy. Miért belülről kifelé és nem fordítva haladunk? Mert az asztrológiai nagyévek ugyan a zodiákus kör jegyeinek sorrendjében, ám éppen visszafelé haladnak. Ha ezeket megfeleltetjük a járat szakaszaival, akkor egy közel 26 ezer éves időszakot kapunk, és a járaton lévő jelölések ennek a hosszú periódusnak a fontosabb eseményeit mutatják.

A lefelé tartó járat, amire ráhúztuk az időskálánkat, tökéletesen megfelel egy másik fontos távolságnak. A piramis bejárat nyílása és a középső kamra bejárata között, az odavezető úton szintén pontosan ekkora távolságot lehet megtenni. Ez a szakasz nem egyenes, két helyen is megtörik: a gránitdugónál és a galéria aljában. A 12 nagyévre bontott 26 ezer éves skálát tehát erre is rá lehet feszíteni.

Így a piramisban van két járatunk, amelyekre zodiákus kört húztunk, és amelyek három jegyszakaszig együtt haladnak, majd szétválnak egymástól, külön folytatva útjukat a kamrákig. Van még egy járat, amely összefüggésbe hozza őket, ez pedig az ún. függőleges akna, amelyről nem volt még szó. A régészek úgy gondolják, hogy menekülési útvonal lehetett a munkások számára. Ez a mellékesnek tűnő járat most felértékelődhet az összefüggések fényében. Első ránézésre a kettős időskálán három fontos pont van, ami egyértelműen jelzésértékű. Az első az időskálák elágazásának pontja, ahol a gránitdugó található. A második az a pont, ahol a felfelé tartó járat megtörik, és három irányban is elágazik: a nagy galéria irányában, illetve a középső kamra irányában a vízszintes folyosó, valamint a függőleges akna irányában lefelé. A harmadik fontos pont a föld alatti kamra felé tartó folyosónak azon szakasza, ahol a függőleges akna beletorkollik.

Vannak tehát 26 ezer éves időskáláink, és hozzá jelölések, amelyek nyilvánvalóan fontos eseményeket mutatnak. A teljes képhez konkretizálnunk kell a skála elejét és végét. A skála eleje a bejárat nyílása, amely a Halak nagyév elejére, azaz i.e. 26020-ra tehető. A skála végét a Kos nagyév végére, a Krisztust megelőző évszázadra, mondjuk úgy i.e. 100-ra lehet tenni. A három említett bejelölés érdekes és izgalmas időpontokat jelöl meg, amelyek már ismerősek lehetnek.

Az első jel, az idősávok elágazása a gránitdugónál, a Bak nagyév végére, i.e. 19540-re tehető. Ekkor még javában tartott az utolsó jégkorszak, vagyis bőven az Özönvíz előtt járunk, amikor az egyiptomi történetíró, Manethón szerint Hórusz követőinek uralkodása megkezdődött. Az

elágazást megelőző szakaszon a két időskála tulajdonképpen együtt halad három nagyév: a Halak, a Vízöntő és a Bak időszakában. Manethón szerint ekkor az istenek és a héliopoliszi kilencek uralkodtak.

A második jel a felfelé tartó folyosó elágazása, az Oroszlán nagyév első felének közepére, i.e. 10400-ra tehető. Ez jelenti a jégkorszak végét, illetve a nagy Özönvizet közvetlenül megelőző évszázadot. Az időskálán innen ágazik el az a függőleges akna, amely aztán a lefelé tartó járatba torkollik, megjelölve ezzel a harmadik fontos időpontot. A Bika nagyév utolsó negyedének közepét, számszerűleg i.e. 2530-at, ami a Nagy Piramis építésének az ideje. Ez az utolsó állítás a tudomány által is elfogadott tény. Azt ne felejtjük el, hogy a függőleges akna, amellet, hogy időpontokat jelöl meg a két szélével, össze is köti azokat. A felső skálán megjelölt Oroszlán korszak összeköttetésben van az alsó skálán megjelölt Bika korszakkal. Az a tény, hogy ezt a megoldást választották, egyértelmű bizonyítéka annak, hogy az Oroszlán és a Bika embere kapcsolatban állt egymással.

Eredményül azt kaptuk, hogy a felső időskála egyik széle a középső kamra északi fala. Hát nem érdekes? Az elmélet alapját képező Dixon-golyót is az északi csillagkürtő aljában találták meg az északi falban. Azaz a skála elején. A kapott eredmény mindenképpen biztató, és azt mutatja, hogy az elgondolás, ami alapján a piramisban lévő kellekekből egy időbeli koordináta-rendszert felállítottunk, helytálló lehet.

A biztató jelek további érdekes felismerések megtalálására sarkalják az embert. A három azonosított időpont vajon pontosan milyen eseményeket jelöl? Lehetséges-e, hogy a járatokon léteznek további kisebb jelek, amelyek az időskála finomhangolására szolgálnak? Nem tudjuk biztosan, de ha tovább tanulmányozzuk a piramis belső szerkezetét, és logikusan gondolkodunk, nagyon könnyen lehet, hogy olyan jelölések és üzenetek tűnnek elő az értelem számára, amelyek esetleg évezredekig láthatatlannak tudtak maradni.

Grafika és írás: Görög Istenség*

ad

LIBRUM

Ízelítő legújabb könyveinkből

Ad Librum Kiadó Könyvek kívánságra

Kreativitás és közösség

Eljött az alkotó emberek, a civil társadalom és a szakmai csoportok ideje. A megfizethető árú saját kiadás minden bizonynyal felkelti a kreatív emberek, életmódközösségek, és a szakmai csoportok érdeklődését. Az alkotó emberek nem kell, hogy az íróasztalfióknak írjanak vagy csak fontolgassák ötleteiket. Megvalósíthatják és kiadhatják, amit alkotnak, legyen az útikönyv, szakácskönyv, szakdolgozat, regény, verseskötet, életvezetési tanácsok, emlékirat vagy családtörténet.

A tudományos életben dolgozó szakemberek és intézetek rengeteg kutatási jelentést készítenek, amelyek gyakran nem jutnak túl a közvetlen kollégák szűk körén. Számukra is nyitva állnak az új lehetőségek: intézeti könyvek, szakfolyóiratok, kutatási összefoglalók, módszertanok, disszertációk vagy konferenciák anyagai.

A cégek számára is új lehetőségeket kínálunk: termékleírások, tevékenységi beszámolók, oktatási vagy tréning segédesszközök és cégtörténetek.

Szeretnénk hozzájárulni a kisközösségek formálódásához, a közművelődés demokratizálásához, a környezetvédelemhez és a szabad szoftverek fejlődéséhez. Az Ad Librum mint vállalkozás több alapelve támaszkodik. Üzleti modellje a long tail (hosszú fark) népszerű közgazdasági elmélet alapján a könyvkiadás eddig kellően ki nem szolgált szegmensére irányul: azokra a kiadványokra, amelyek kisebb szakmai vagy életmódbeli közösségek számára fontosak.

Elérhetőségeink

Ad Librum Kft.

1107 Budapest, Mázsza tér 2-6.
Porta Irodaház, 517-518-as szoba

Ügyfélfogadás:

hétfő-péntek 9 és 13 óra között
(előzetes egyeztetés alapján)

Tel.: (06-1) 814-2590 vagy
(06-20) 253-1723

E-mail: gaspar.ildiko@adlibrum.hu

Web: <http://adlibrum.hu>

Böhm Edit:

A magyar versszavalás története

Tudomány

Ez a könyv a magyar verselőadás (versszavalás) gyökereit, hagyományait, fejlődésének küzdelmes útját, fontosabb állomásait tárja fel, amivel hozzájárul a művészeti ág vitatott kérdéseinek megválaszolásához. Egyben emléket állít azoknak a képviselőinek, akik a különböző korszakokban hittel és odaadással vállalták fel a költészet élőszóbeli közvetítését, de mert művészetük – a színészethez hasonlóan – a pillanat művészete, alakjuk gyorsan eltűnik az emlékezetből. Bemutatja a versszavalásával kapcsolatos nézetek, elméletek alakulásának folyamatát és utal az egyes korszakok előadóművészeti közegére, sajátos elvárásaira, az irodalmi- és a színházi élettel való összefüggésekre.

A szerző avatott szakértője a versszavalás elméleti és történeti kérdéseinek, neve ismerősen csenghet a versmondással foglalkozók számára. Előadóművészként, szavalóversenyek zsüritagjaként, tanárként egyaránt találkozhattak vele. 1989-ben A vers szószólói címmel jelent meg a verselőadás művészeti kérdéseit tárgyaló szöveggyűjteménye, majd a Magyar Színháztörténet köteteinek egy-egy fejezetében foglalta össze a művészeti ág történetének szakaszait.

Ajánljuk a könyvet mindazok figyelmébe, akik művelik, tanulják, tanítják, vagy csak kedvelik az előadóművészetnek ezt az ágát, s akiket érdekel a magyar művelődéstörténetnek ez az eddig feldolgozatlan, izgalmas szelete.

Dr. Tóth József: A gyorsabb tudományos előrehaladás útjai és buktatói

Tudomány

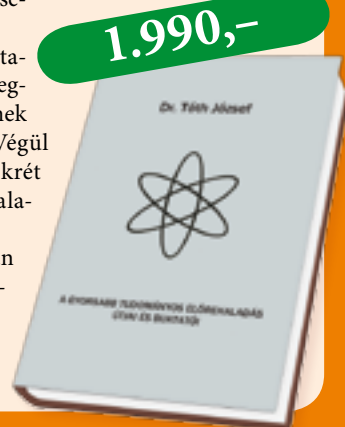
A könyv hosszú évek egyetemi oktatói, tudományos kutatói, valamint gyakorlati szaktanácsadási és publikálási tevékenység alapján kísérel meg segítséget nyújtani diákoknak, kezdő és nem kezdő oktatóknak és kutatóknak, a tudományos munkában történő gyorsabb előrehaladáshoz.

Most kivételesen nem tudományos munkát kíván közreadni, hanem saját tapasztalatok alapján tett megállapításokat, következtetéseket.

Segítségét szeretne nyújtani a buktatók elkerüléséhez is, ahhoz, hogy bárki a gyorsabb előrehaladás érdekében szerzői jogok megsértésével jusson tudományos eredményekhez. Éppen ezért jelentős teret szentel a szerzői jogi törvénynek, a jogsértő technikák ismertetésének, s a jogsértés ellen való védekezések lehetőségének és hatékonyságának, vagy hatástalanságának az ismertetésére. Konkrét eseteket is felvillant a szerzői jogsértések eseteiről.

Csupán rövid összefoglalást ad, hogy a szerző tapasztalatai szerint melyek a tudományos kutató legfontosabb jellemvonásai, s kikből, hogyan lehetnek egyetemi oktatók, illetve tudományos kutatók. Végül nagyobb teret szentel annak, hogy általános és konkrét segítséget nyújtson a gyorsabb tudományos előrehaladáshoz.

A célul kitűzött feladat nem könnyű, s biztosan nem sikerül maradéktalanul megoldani. Annál inkább nem, mert a könyv igen röviden, könnyen olvasható formában kísérel meg a célul kitűzött problémakör tárgyalását.

Kovács Gergő: Frö(c)csögés Fröccs mellett fogyasztható történetek

Novella

„A rend a sarokban cigarettázott és lenéző vigyorral követte az eseményeket.”

Kovács Gergő bármelyik novellájának végére odabigyeszthette volna ezt a kis fricskát. A történetek mindennapiak, tálalásuk a szokatlan. Bárki magára ismerhet a kisszerű drámák mélységeiben és magasságaiban, ha ugyan vannak. Konvencionális értelemben véve ritkán bírnak mondanivalóval, rendszerint a jófajta humorral fűszerezett fordulatokban az is elrejtőzik. Mégis magával ragadóan szórakoztató az impulzivitás, heherésző gög, irigyelhetően megvalósított, lazába váltott félszepség, amelyek mögött valódi élményeket sejtünk. Ez a kötet szemüveg, amelyen keresztül a vidéki srác pesti egyetemistaként majd dolgozó fiatalembertként értelmezi

újra a valóságot és szembeül saját jelentéktelenségével. Szemlélő pózban ír, megfigyel, mint egy néző, leül a kedvenc asztalához, kikéri a következőt, a többi csak megtörténik. Cselekedetei legtöbbször mellőzik az idilli és elvárt viselkedésnormákat, kocsma-szagú esték, éjszakák és hajnalok mámorába torkollanak. A történetekben félhomályos italkimérések kétes szereplői, régi cimborák, szép lányok és kevésbé szépek sorjáznak és koccintgatnak nagy egyetértésben.

1.990,-

Mester Györgyi: Fehéren, feketén

Novella

„Egészen más ember az, akinek bensőjét örökké a tűz égeti, s mardossa a vágy. És valóban, ő, a Férfi ilyen volt. Égetnivalóan csalárd, csalfa és hűtelen, és ha nem is azért, de annak ellenére, szerették. És sokan szerették, vagy megkapni szerették volna. Tulajdonképpen mindegy is volt az, csak szóba álljon, évődjön velük, hozzájuk érjen azzal a hosszú ujjú, férfiasan elegáns kezével. Simítsa a karjukat, karolja a vállukat, futólag, mintegy véletlenül érintse derekukat, hajoljon a nyakuk felé, elhithetve velük, hogy akár egy leheletnyi csók is megeshet...jobb híján elegendő volt egy átható, jelentőségteljes pillantás, vagy egy mély meghajlással kísért találó, érzékletes, olykor csupán csipkelődő bók. Odavoltak érte a nők, és ő tudta ezt. Tudatosan, vagy tudattalanul, de vissza is élt vele. Udvarolt és potyázott, ahol csak tudott. Alig akadt nő a kisvárosban, akinek ne lett volna valamiféle élménye vele. De ezen túl is, az elszegényedett, de magára még sokat adó... fiatal férfi feltűnő jelenség lévén, gyakran szerepelt a helyi lapok címlapján, és nem csak a nőügyei miatt...”

1.990,-

Dr. Gergelyné Dr. Tóth Éva: SZASZ – Ewing-kór a young korban

Életrajz/Blog

A csillagok, távoli izzó napok az égen, mint megannyi kicsi fénypont tündökölnék. A hullócsillagra pedig mindenki külön is felügyel, mert neki üzenete van: amikor megpillantják, valami nagyot kívánnak egymásnak az emberek.

18 éve megszületett egy kis csillag, aki melegségével bearayozta boldog, szerető családjá életét. Mindig is kitűnt a fénye, kisugárzása a környezetéből, és rövid 17 éve alatt még, vagy éppen, súlyos betegségében is rengeteget adott. Sokszor 80 év alatt sem alkot ennyit valaki, nem hagy ennyi fontos üzenetet az életről, a természet szépségeiről, az életszeretetről, a küzdeni tudásról, a mások felé fordulásról, a mélységekből való sokszoros talpra állásról. Blogját több százan követve merítették belőle kitartást, türelmet, erőt saját hétköznapijához.

Egyik utolsó elstutogott kérése nyomán édesanyja – szintén a tőle kapott energiájával – megírta ezt a könyvet. Mindannyian érezzük, hogy Szandra itt van velünk, és most is üzen: az ellenségeskedőknek megbékélést, a szomorúaknak, hogy meg lehet látni a legképtelenebb helyzetekben is a szépséget, az örömet, az alkotás lehetőségét.

Ez a könyv a leírhatatlan lelki fájdalom és a szeretet könyve, amit minden; betegek ellátásával foglalkozó személynek (portások, asszisztensek, ápolók, orvosok, hallgatók), és mindenkinek, aki hivatásából kifolyólag emberekkel foglalkozik, el kellene olvasnia.

Dr. Hideghéty Katalin, onkológus

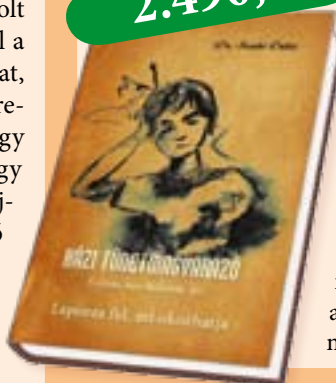
2.990,-

Dr. Szabó Erika: Házi tünetmagyarázó

Fejfájás, hasi fájdalom, láz, lapozza fel, mi okozhatja

Egészség

Tüneteket, szervezetünk jelzéseit minden nap tapasztaljuk valamilyen formában. A tünetek, bár sok esetben kellemetlenek, nagyon fontos információk szervezetünk működéséről. A fájdalom különböző testrészekben, izgatottság, kézremegés, étvágytalanság, memóriazavarok, zsbabadás, emésztési zavarok, ájulásérzés, szaglás, ízérzet csökkenése, mind fontos jelzések, amikkel a szervezet tudunkra adja, hogy valamilyen szervi vagy működési hiba történt. Mivel a betegség meghatározása nem egyszerű a tünetekből, kezdő nővér koromban elkezdtem egy gyorsan átlátható diagnosztikai szerszám összeállítását, amit az egyetemi évek során bővítettem, és most megosztok önnel.

2.490,-

Megrendelhetők az elérhetőségeinkben leírt e-mail-címen vagy telefonszámokon.

Tisztelt Sablik Henrik, kedves Ügyfelünk!

Köszönjük levelét!

Elnézését kérjük a késedelmes válaszádsért.

Nyilvántartásunk alapján a fenti azonosítóhoz 2008. szeptember 23. óta egy DSL Classic Happy szolgáltatás tartozik 3990 Ft-os havidíjjal és 1 éves hűségnyilatkozattal.

A hűségnyilatkozattól való eltekintés esetén a hűségnyilatkozat nélküli havidíjon lett volna szükséges a szolgáltatás számlázása, melynek összege DSL Classic Happy szolgáltatásunk esetén 5490 Ft.

Lehetősége van a szankciómentes megszüntetésre, ez esetben azonban kiszámlázásra kerül a hűségnyilatkozat nélküli, és a hűségidős szolgáltatások havidíj-különbözete.

Kérjük, amennyiben a felajánlott megoldást elfogadja, lemondását írásban juttassa el Társaságunkhoz. Fontos, hogy a levél tartalmazza a lemondani kívánt szolgáltatáshoz kapcsolódó adatokat:

- ügyfél-azonosító (a számlán található 8 jegyű azonosító)
- ügyfél-jelszó (5 karakteres kód)
- bejelentkezési azonosító

Tisztelt T-Home!

Kedves Sz**** G****!

Igazuk van. Valóban nem voltam kellően figyelmes, hiszen rákérdezhettem volna, hogy az addigi 4490 forintos havidíj miért módosult 3990 forintra azután, hogy az előfizetett internet-kapcsolatom az áthelyezés ismeretlenjében lebegett közel két hónapig.

(Eme ügy szálaít aztán a VIP-ügyfélszolgálatnak kellett másfél hét alatt kibogoznia.)

A dokumentumot, az előfizető aláírásával hitelesítve, a Magyar Telekom Nyrt. 1519 Budapest Pf.: 434 postacímére, vagy a 06-1-4110550 faxszámra várjuk.

Együttműködését köszönjük!

Ügyfélszolgálatunk mindenkor készséggel áll rendelkezésére.

További, a szolgáltatásokkal kapcsolatos kérdés esetén készséggel állunk rendelkezésére e-mailben az ugyfelszolgalat@t-home.hu címen, az 1412 telefonszámon, valamint T-Pont üzleteinkben.

Felhívjuk figyelmét, hogy az ügyintézéshez szükséges MT azonosítója és ügyfélszintű jelszava.

Üdvözlettel:

Sz**** G****

Magyar Telekom Nyrt.
T-Home Ügyfélkapcsolat
1117 Budapest, Kaposvár u. 5-7.
1519 Budapest, Pf. 434
Hotline: 1412
+36 1 411 0550 (Fax)
E-mail: ugyfelszolgalat@t-home.hu

Műszaki beállításokkal kapcsolatos probléma esetén, kérjük, keresse fel weboldalunkat: http://www.t-home.hu/lakossagi/ugyintezes/hasznos_tudnivalok, ahol segítséget talál a modemtelepítéshez, illetve az Internet-, az FTP-kapcsolat és a levelezési beállításokhoz.

My T-Home felhasználóbarát és gyors elérhetőséggel áll az Ön rendelkezésére, melynek segítségével Ön is

- beállíthatja szolgáltatásait,
- módosíthatja adatait,
- rendelhet számlamásolatot,
- rendezheti számláját, tartozását,
- módosíthatja jelszavait,
- kérhet új e-mail címet,
- sőt vásárolhat is.

És mindezt várakozás és ügyintéző beavatkozása nélkül teheti meg a My T-Home portálon (www.t-home.hu).

A belépéshez az internetezéshez is használt azonosítója (e-mail címe) és jelszava szükséges, ezért kérjük, hogy jegyezze fel ezeket az információkat, és adatainak biztonsága érdekében ne ossza meg illetéktelennel!

Ezért hajlandó vagyok, az eredeti Optimum csomag 4490 forintos és a Classic Happy 3990 forintos díja közötti különbözetet a 2008. október – 2009. február közötti időtartamra kiegyenlíteni. Hiszen az új csomagba való áthelyezés (valójában az eredeti előfizetésem megszüntetése, majd ismételt létrehozása a Classic Happy csomagban – ezért érvényesült rá automatikusan az 1 éves hűségidő. S amit azért kellett megtenni, mert az Optimum csomagot a már fent is említett kálvária rendezésig megszüntették.) tudtomon és beleegyezésemem kívül történt, így bármiféle követelésük ezzel a szerződéssel kapcsolatban nem jogszerű.

Köszönöm megértésüket!

Üdvözlettel:
Sablik Henrik

www.mentropia.hu

A kérdés

Eljátszom a gondolattal, hogyha a magyarok szíve együtt dobogna, és képesek lennének végre összefogni, néppé alakulni a megosztott fogyasztói tömegeből, hogyan érhetnénk el változásokat.

Hideg fej, forró írás – 1. rész

Isten, áldd meg a magyart – mondja Himnuszunk, és mintha bele is ragadt volna a magyarság e gondolat rosszul értelmezett valóságába. Kérlelőn vagy bosszúsán nézzük az eget, várjuk, hogy a Mindenható – Fortuna vagy valamilyen más varázslény képében – támogassa sorsunk jobbra fordulását. S olyan ártatlanul tudjuk előadni ezt a sült galambra várakozó arcot, mint ha soha nem is hallottunk volna a mondásról: segíts magadon, Isten is megsegít. Pedig már néhány sorral lentebb is találunk némi útmutatást: Nyújts feléje védő kart, ha küzd ellenséggel. HA – és itt van a hangsúly: „ha küzd”. De mi már jó ideje nem küzdünk. Ócsárolunk, szidalmazunk, elégedetlenkedünk, közben pedig mindenki fejünkre nő, aki vallja: akivel meg lehet csinálni, azzal meg is kell. Így kerülnek a megosztás, az árnyjáték és manipuláció mesterei vezető pozíciókba. No persze, nem hiszek abban, hogy létezne valódi rosszindulat. Nem hiszem, hogy ebben az országban lenne bárki, aki szándékosan saját országa, népe vesztét szeretné okozni. Nem hiszek az összeesküvés-elméletekben, ahogy a cigánybűnözésben sem.

Azt viszont hiszem, hogy van rosszul kifejezett, megvalósított akarat. Hiszem, hogy vannak be nem ismert tévedések, simlis megegyezések, paktumok. Tudom, hogy van önzőség és mohóság, ami vaksággal párosul. És látom, hogy vannak szegények, tanulatlanok, kirekesztettek, akik tehetetlenségükben szégyenletes dolgokra kényszerülnek.

De továbbra is hiszem, hogy a rosszindulat nem létezik.

Csak kapkodók, homokot markolók, gyalázatos tetteiket büszkeséggel igazoló emberek vannak. Hiszek abban is, hogy nincs gonoszság, csak félreértelmezett igazság.

Sok ember van, aki úgy véli, küzd. De a küzdelmet összekeverni a pusztítással, hiba. A küzdelem nemes és fennkölt dolog. Nem mások eltiprásával, hanem önön képességeink feszegetésével van összefüggésben. Ki gondolja, hogy pár semmirekellő, hazug ember látványos felkoncolása megoldás? Ki gondolja azt, hogy néhány koszos putri felgyújtása Isten által támogatott magasztos cselekedet? Ki gondolja, hogy újabb háborúra van szükségünk?

Küzdeni nemes tett. Egyenrangú felek történelmi korhoz és helyzethez illő erőpróbája.

Igaz, mostanában már az ellenséget megtalálni sem könnyű, annál inkább belevetíteni ebbe-abba. Ennek egyszerű oka, hogy az ellenség nem manifesztálódott. Az ellenség nem egy kézzel fogható valami vagy valaki. Korunkban az ellenség szellem, ideológia, fogalom, tendencia vagy statisztika. Az ellenség megfoghatatlan, de hangzatos. Neve hallatán az ember félelmet érez, és vérvörös aggyal harcolna, csakhogy elsöpörje a Föld színéről. Ösztönösen. Mondom: félelemből.

De én másképp szeretném ismerni az Európa közepén, a Föld szívében lakó nemzetet. Nem erőszakos vagy kérkedő. Nem hajbókol és nem szolganép. Inkább békés, büszke és egyenes. Becsüli szülőföldjét, sosem volt szintizta nemzetét, amelyet az a gyönyörű nyelv tart egyben, ami az elméjét is furfangosra csiszolja.

A magyar ember fifikás. Láthatatlan, nyugodt indaként növi körbe családját, környezetét, hazáját. S ahogy az indák összeérnek, erős szövedéket képeznek ahhoz, hogy fenntartsák az esetet, és megfojtsák azt, aki mérget önt gyökerükre.

Persze megfojtani sokféleképpen lehet. Egy hírességnek fojtó lehet az ismeretlenségbe taszítottság, egy politikusnak a felé mutatott bizalmatlanság, a hangoskodónak a neveltségessé válás. Meg kell szüntetni azokat a feltételeket, amelyek kedveznek nekik. Nem megölni kell az élőködőt, hanem úgy változtatni a környezetet, hogy az ne legyen alkalmas a számára. Már nem bekiabálások, barikádok és gyújtogatások kellene. Az erőszakra erőszak lesz a válasz. A harmadik évezredben a forradalmat már nem az utcán kell megvívni. Átfogó nemzeti terv kell, amelyben minden réteg, minden szubkultúra feladatot teljesít, mert nem lehet agresszív csoporttal vagy értelmiségi nyilatkozáttal változásokat elérni. Összehangolt nemzeti akarat kell, egyszerűre kell dobbannia minden magyar szívnek.

Lehetetlen? Kishitűség. A jelenlegi elégedetlenségi hullámban csak idő kérdése, hogy a jól megfogalmazott, célzott üzenetek elterjedjenek. A lényeg, hogy mindenki magához mérten vállaljon feladatot a terv megvalósításában. Egyszerűen kell fellépünk a magunk területén, a magunk határain belül. Hiszem, hogy mindenhol, minden rétegben, minden munkakörben léteznek tenni akaró, nemzetük, országuk emelkedését vágyó emberek. E – nem költői – kérdés hozzájuk szól: Te mit teszel a változásért?

Válaszokat ide:

tett@mentropia.hu

Szabylás Védelmező*

Fotó: Nemzetközi Múzsza*

A gyűlöletbeszéd fogalma jó ideje ellentmondásos érzelmeket vált ki a különféle csoportosulások berkeiben. Sokan szélsőségesen támogatják, mások túlzott, a szabadságjogokat is sértő módon akarják cenzúrázni. Kérdés, hogy tudjuk-e pontosan, mit ítélünk el, vagy mit támogatunk? Számos esetben az emberek csordaszellemmel azonosulnak, azaz anélkül teszik le a voksukat egy idea mellett, hogy tudnák, miről is van szó.

Dr. Szabó V. László gazdasági büntetőjogi szakjogász a törvény szempontjai alapján vizsgálja a kérdést. Természetesen nem csupán a tényeket tárja föl, hanem saját véleményével is kiegészíti a leírtakat.

„Az Alkotmánybíróság és a kormány – rendeltetéséből adódóan – más szempontból közelít ugyanahhoz a kérdéshez, ennél fogva logikus, hogy eltérő a véleménye. Értelmezésem szerint a szabadság azt jelenti, hogy az emberek minél többet megtehetnek anélkül, hogy úgy éreznék, ezért büntetni fogják őket. Az Alkotmánybíróság nem a gyűlöletbeszédet védi, hanem a beszéd szabadságát, amennyire lehet,

ellen határozottan föl kell lépni – csak éppen nem a cenzúra és a büntetőjog eszközeivel. Ha a jog ki akarja zárni a közlés és kifejezés útján okozott sérelmeket, vége a szólás szabadságának, bárki, bármikor követelheti, hogy tiltsák be a reá nézve sérelmes beszédet. Az Alkotmánybíróság 1999-ben hozott határozata szerint alkotmányellenes a Büntető Törvénykönyv (Btk.) következő meghatározása: „gyűlölet keltésére alkalmas egyéb cselekményt követ el“, mivel magában hordozza a véleménynyilvánításhoz való jog önkényes korlátozásának lehetőségét is, ezért megsemmisítették. 2003-ban széles körű sajtópolémia bontakozott ki a kormány javaslatáról, amely módosította a Btk. közösség elleni izgatásra vonatkozó paragrafusát. Sólyom László, az Alkotmánybíróság első elnöke és Kis János filozófus közös cikkében úgy foglalt állást, hogy a módosítás szükségtelen, alkotmányellenes, a szólásszabadságot csorbító. A gyűlöletbeszéd ellen a meglévő büntető és polgári jogi szabályok következetesebb alkalmazásával és a politikai közbeszéd, kultúra eszközeivel kell fellépni. A Parlamentben végül a négy fős többséggel elfogadott változtatás tartalmazza az erőszakos cselekmény elkövetésére való felhívást,

és az uszítás helyett az izgatás szót használja. A Btk.-ba bekerült egy új bekezdés is: ez börtönbüntetést ró az olyan magatartásra, amely

Gyűlöletbeszéd

– ki barát, ki ellenség?

annak tartalmára való tekintet nélkül. Ha a tartalmat is elkezdjük meghatározni, akkor könnyen eljutunk a cenzúrához. Amikor az állam mondja meg, hogy mi a szép és mi a csúnya, mi az, amit szabad, és mi az, amit nem, akkor a végén eljutunk a szólásszabadság fölszámolásáig. A becsmérlő, megalázó, gyűlölködő kifejezések használatát az Alkotmánybíróság még megengedettnek minősíti, a gyűlöletre és tettlegességre való uszítást már nem. Tehát: ha valaki egy népcsoport kitelepítéséről, pláne kiirtásáról beszél, akkor mindenképpen túllépi a szólásszabadság határát. A Btk. számos olyan büncselekményt határoz meg, amelyet alkalmazni lehetne a társadalomban visszatetszést keltő jelenségekre. Ugyanakkor hozzá kell tenni: a jogi tiltásnál sokszor eredményesebb a társadalom morális elutasítása. A kérdésem az, hogy miért nem erősödik a társadalmi fellépés a gyűlölködőkkel szemben.” (Paczolay Péter)

A „gyűlöletbeszéd“ szabályozása kapcsán két alapjog, a véleménynyilvánítás szabadsága és az emberi méltósághoz fűződő személyiségi jog ütközik össze.

Az Alkotmánybíróság 1992-ben megállapította: az a rendelkezés, amely valamely nép, nemzetiség vagy faj elleni gyűlöletre uszítást bünteti, nem alkotmányellenes. Alkotmányellenes viszont az a rendelkezés, amely tiltja a törvényben felsoroltakkal szemben sértő, lealacsonyító kifejezések használatát, ezért ezt a bekezdést megsemmisítették.

Az Országgyűlés 1996-ban nagy többséggel elfogadta a Btk. módosításáról szóló törvényjavaslatot, amely kimondja: büntetést követ el és 3 évig terjedő szabadságvesztéssel büntethető az, aki a magyar nemzet, illetve valamely nemzeti, etnikai, faji, vallási csoport vagy a lakosság egyes csoportjai ellen gyűlöletre uszít, illetve gyűlölet keltésére alkalmas egyéb cselekményt követ el. Kis János filozófus, az SZDSZ volt elnöke szerint a nácizmus, a rasszizmus, az antidemokratikus eszmék és mozgalmak

becsmérli, megalázza egy egyén méltóságát nemzeti, etnikai, faji vagy vallási hovatartozása miatt. Mádl Ferenc köztársasági elnök alkotmányossági aggályokat fogalmazott meg a jogszabállyal kapcsolatban, ezért vizsgálatot kezdeményezett az Alkotmánybíróságnál. A testület 2004-es egyhangú határozata alkotmányértőnek minősítette a Btk. módosítását. Álláspontja szerint az új tényállás aránytalanul korlátozza a szabad véleménynyilvánítás alkotmányos jogát. 2005-ben az MSZP jogi és közigazgatási tagozatának nyílt levele szerint a jogalkotók addig nem alkalmaztak megfelelő megoldást, ezért a gyűlöletbeszéd szabályozását javasolták. 2007-ben Lomnici Zoltán, a Legfelsőbb Bíróság elnöke és a Magyarországi Zsidó Hitközségek Szövetsége (Mazsihisz) közös javaslatban szorgalmazta a Polgári törvénykönyv módosítását. E szerint a jogszabály kiegészülne azzal, hogy a sértő megnyilvánulás ellen felléphetne a csoport érdekeit védő szervezet, illetve a csoport bármely tagja. Az Országgyűlés még abban az évben megkezdte a Polgári Törvénykönyv módosításáról szóló vitát. Az SZDSZ támogatja a javaslatot, az MSZP frakciója szerint viszont ez nem elégséges, szükség van a büntetőjogi szabályozásra is. A frakció tavasszal benyújtott, a Btk.-t módosító előterjesztése két évig tartó szabadságvesztéssel büntetné azt, ha valaki olyan kijelentést vagy mozdulatot tesz, amely alkalmas a magyar nemzet vagy a lakosság egyes csoportjai becsületének csorbítására. A köztársasági elnök szerint szigorításra nincs szükség, mert az veszélyezteti az állampolgári jogok érvényesülését.

A gyűlöletbeszéd szigorítására a kormány a közelmúltban nyújtott be javaslatot. Eszerint „az alapvető jogok gyakorlása során tilos a nemzeti, etnikai, faji vagy vallási gyűlölet keltése“. A módosítás másik pontja kimondja, hogy „a véleménynyilvánítás szabadságának, valamint a sajtószabadságnak a gyakorlása nem irányulhat nemzeti, etnikai, faji vagy vallási gyűlölet keltésére, valamint a faji felsőbbrendűsége vagy a fajgyűlöletre alapozott eszmék terjesztésére“. A harmadik szakasz szerint „a nemzeti,

etnikai, faji vagy vallási gyűlölet keltését, valamint a faji fel-
sőbbrendűsége vagy a fajgyűlöletre alapozott eszmék terjesz-
tését a büntető törvény akkor is szigorúan bünteti, ha az mások
alapvető jogát vagy a köznyugalmat közvetlenül nem sérti, vagy
nem veszélyezteti“. A javaslat általános indoklása rögzíti, hogy
„a véleménynyilvánítás szabadságának kitüntetett szerepe van
az alapjogok között“. Az elmúlt években azonban hazánkban
mind hangosabbá és agresszívabbá váltak azok a szélsőséges,
polgári demokráciában elfogadhatatlan közlések, amelyek célja
és eredménye „a társadalom tagjai közötti gyűlölet felszítása“,
„az emberi jogokat, illetve a demokratikus együttélés szabályait
megkérdőjelező önkényuralmi eszmék terjesztése, az erőszakos
vagy fenyegető nyomásgyakorlás“. Ezenfelül a rendszerváltás
utáni évek mérsékelt, önkéntes jogkövetésen alapuló gyakorlatá-
hoz képest „gyökeresen megváltozott“ az utcai véleménynyilvá-
nítási kultúra is. A gyűlöletbeszéd alkotmánymódosítást az igaz-
ságügy-miniszter jelentette be. A megvalósuláshoz

kétharmados parlamen-
ti támogatás szükséges. A parlamenti vitában egyértelmű-
vé vált, hogy az Országgyűlés nem fogja megszavazni azt a két-
harmados alkotmánymódosítást, amely a gyűlöletbeszéd elleni,
a jelenleginél hatékonyabb fellépés megteremtését tenné lehe-
tővé. Az MSZP-n kívül egyetlen párt sem támogatta a törvény-
javaslatot. A Fidesz, a KDNP és az SZDSZ képviselője is azon a
véleményen volt, hogy indokolatlan az alkotmány módosítása,
mert a jelenleg hatályos törvények is lehetővé teszik a gyűlö-
letbeszéddel szembeni fellépést. Salamon László (KDNP) arra
hívta fel a figyelmet, hogy a gyűlöletre uszítás tilalma jelenleg is
szerepel az alaptörvényben. Véleménye szerint a kormány erő-
síteni szeretné a negatív indulatok keltésének tilalmát, ez pedig
a véleménynyilvánítás szabadságának indokolatlan korlátozását
jelentené. Bárándy Gergely (MSZP) szerint a gyűlöletbeszéd el-
leni hatékony fellépés szükséges, a jelenleg hatályos jogszabá-
lyok nem elégségesek. Az Alkotmánybíróság ragaszkodik a szó-
lásszabadság széleskörű védelméhez, a kormány viszont – bár a
megvalósításnak kevés a realitása – kész akár az alkotmányt is
módosítani a gyűlöletbeszéd elleni fellépés érdekében. Répás-
y Róbert (Fidesz) kijelentette: március 15-e után semmilyen
törvény elfogadásához nem járulnak hozzá, amely a szólássza-
badságot korlátozni kívánja. Mint mondta, a nemzeti ünnepen
történt események önmagában éppen elegendő indokot szolgál-
tatnak arra, hogy ne támogassanak egy ilyen törvényjavaslatot.

Úgy vélte, hogy ez az előterjesztés a szólásszabadság megen-
gedhetetlen korlátozását jelenti, ezért nem fogják megszavazni.
Szerinte az előterjesztés nem a valódi problémákat orvosolja,
azaz azt, hogy nőtt a roma kisebbség elleni bűncselekmények
száma. Erre az alkotmánymódosítás nem eszköz, erre a bünte-
tőjog szigorítása, elrettentő büntetések kilátásba helyezése lehet
válasz – vélekedett. Hankó Faragó Miklós (SZDSZ) is azt mon-
ta, hogy pártja nem támogatja az alkotmány módosítását, sőt
helytelenítette azt. Elmondta, meggyőződésük szerint a jelenleg
hatályos rendelkezések alkalmasak arra, hogy ezeket a jelensé-
geket visszaszorítsák. Azzal egyetértett azonban, hogy lehetne
változtatni a fennálló bírói gyakorlaton.

Dr. Szabó V. László:

„Az én álláspontom az, hogy az országban jelen pillanatban
fennálló gazdasági helyzeten, az emberek életén kellene jobbita-
ni, nem pedig az elégedetlenkedők száját befogni és a mor-
golódó többséget elhallgattatni. A G20 tárgyalások alapját
is a kvázi bocsánatkérés adta, vagyis az amerikai nagytő-
ke kapzsiságát akarták valamelyest jóvátenni, és ezért ka-
pott Kelet-Európa 750 milliárd eurót. Akkor a kisember
miért nem fejezheti ki véleményét? Főleg, ha a válságot
nem ő okozta, de a következményeiben, terheiben neki
is osztoznia kell. A bankok csak egy kicsivel osztanak
kevesebb nyereséget, a kisemberek viszont elveszítik ál-
lásaikat, földönfutók lesznek. Bár elítélendő, hogy egy
közösség elleni tettelegességre uszítás megtörténhessen
(ezt tiltja is a törvény), azonban legalább a vélemény
szabadsága hadd maradjon meg, még akkor is ha az
egy bizonyos közösség ellen irányul.

A „ius murmurandi“, vagyis a morgolódás joga
már az ókori Rómában is alapelv volt. A gyűlöletbe-
széd teljes megtiltása (akár a szólásszabadság elvétele
árán is) és a büntető törvénykönyvbe való felvétele ki-
nek az érdeke? Természetesen azoknak, akik a válsá-
got okozták. Ezek után sejthető, hogy milyen érdekek
szócsövei azok, akik a nép száját akarják betapasztat-
ni. Azon érdekeké, akik Európát, Magyarországot is a nyo-
morba sodorták. A végére marad a kérdés: miért nem részesülnek
megfelelő büntetésben? Talán azért, mert a G20-találkozó
bűnösségüket elismerve kinyitották a pénztárcájukat? Álláspontom
szerint a véleményszabadság korlátozásának ilyen módon való
felvetése is szégyen.”

Korántsem élünk idilli, tökéletes világban, ahol az igazság egy-
értelmű, és mindig győzedelmeskedik. Ennek ellenére minden-
nap tehetünk azért, hogy ez az állapot javuljon. Emlékezzünk
1848-ra, a forradalom tizenkét pontjára, amely lényegre törően
foglalta össze a demokrácia elveit. A sajtó szabadsága és a vé-
leménynyilvánítás alapvető jog, ugyanakkor minden esetben
szem előtt kell tartanunk a másik fél iránti tiszteletet. Ameddig
az „Ember embernek farkasa“ elv uralkodik, és nem tiszteljük
társainkat az Embert, addig az uszítás és a szólásszabadság
közti határvonal szétfolyik, utat engedve a lázításnak, amelyre
az erőszakos cenzúra válaszol. Eme két fogalom karöltve léte-
zik, egymást szítják, és gyűlölködéshez vezetnek. A gyűlölkö-
dés pedig az agresszió és a pusztulás melegágya. A közélet
még nem fedeztük föl, de az úthoz vezető kapu kulcsa ott lapul
valamennyi polgár zsebében.

Törzsanyag: Dr. Szabó V. László

Összeállította: Farkas Szülötte*

Fotó: Nemzetközi Múzsza*

A magyar gyermek-könyvkiadás – a közhi-eedelemmel ellentétben – egyáltalán nem hal-doklik, illetve nem ette meg (még) a fene, csak éppen bujdoskol.

Valahogy úgy néz ki a dolog, hogy számos szebbnél szebb, érté-kes, szövegileg és képi-leg is komoly értékeket hordozó könyv jelenik meg gyerekek számára, de úgy bújnak elő a ki-adók földjéből, mint a legszebb kis vadvirágok a gaz-dzsungelben, és alig-alig vehetjük észre őket. Ha egy szülő nem fordít külön figyelmet a megtalálásukra, könnyen azt hiheti, hogy a mai gyerekeket csak elrajzolt fejű királylányok (oppardon: dizni-princesszek), kétökölnyi szemű mega-szuper-tinikémek és igénytelen, idegen civilizációból érkezett lábasfejűek érdeklik.

A saját gyerekeimen megfigyeltem, hogy sokkal jobban felkelti az érdeklődésüket egy nagy, színes, modern, elképesztően elnagyolt rajzokkal illusztrált mesekönyv, legyen szó klasszikus vagy új meséről, de ugyanolyan gyorsan és nagy lendülettel teszik is félre ezeket egy idő után. Mivel a könyv mindent a szá-jukba rág, nem ad pluszt az illusztrációval, nem bíz semmit a véletlenre és legfőképp az ő fantáziájukra.

Viszont gyakran veszik elő újra meg újra a régi köny-veimet, vagy egy-egy újabb, szebb, művészi rajzokkal ellá-tott darabot. Valamivel nagyobb becsben is tartják a többinél, meg-foghatatlan okból. Ha kérdezem őket, igazán nem tudják megmon-dani, miért más az egyik könyv, mint a másik, csak azt tudják, hogy más. Más bizony: tele van igazi alkotással, van írója,

Kicsi irodalom?

A legdühögőbb kamaszéveimben is volt egy kis rész a könyvespol-comon, ahol a gyerekkönyveimet tartottam. Jó, egy kicsit mögé ékeltem a Stephen King-eknek, meg Adrian Mole titkos naplójá-t, de ott voltak. A világ minden kincséért sem váltam volna meg tőlük, habár akkoriban nem gondoltam, hogy elő fogom venni újra. Mindeneset-re megnyugtató volt a tudat, hogy a Süssü a sárkány piros gerince, meg az Altató széle Würtz Ádám rajzaival, nem beszélve az eredetei Micimackóról, aki még nem volt ilyen hollywoodi méz-máz-színű, csak fekete-fehér, és Nyuszi, aki nyúlnak nézett ki, mind ott van-nak mindig valahol a látómezőm szélén. A szemem sarkában, a polc csücskén, szóval, elérhető közelségben. Ezeket a könyveket ma már továbbadtam a saját gyerekeimnek, de a lelkükre kötöttem, hogy na-gyon vigyázzanak rájuk, mert pótolhatatlanok.

tehetséges képzőművészek, s ma sincs ez másként. Az irodalom azonban vállat von, a lapok nem közölnek meséket vagy meserészleteket, nem adnak hírt gyerekkönyvek megjelenéséről, habár elvélve itt-ott, egyes me-secsatornákon, néhány internetes portálon van erre törekvés. Ha ezek így csírájuk-ban el nem hálnak, csodálatos gyerek-könyvespolcot állíthat össze minden figyelmes szülő, viszont mindez, sajnos egyáltalán nem elég ahhoz, hogy a mese betöltse a megér-de-melt helyét a gyerekek világá-ban.

Nem lehet nem ráérni le-ülni este felolvasni egy mesét – ez már mindenképpen a szülő dolga.

A könyvek kiválasztásá-hoz addig is szeretettel aján-lom kicsik és nagyon figyel-mébe a Móra Könyvkiadót (www.mora.hu) és a Pagony Ki-adót (www.pagony.hu). Utóbbit külön azért is, mert 2009-ben nyílt mese- és illusztráció-pályá-zatot hirdetett 'Aranyvackor 2009' címmel, s a beérkezett művekből kiállítást terveznek májusra a Petőfi Irodalmi Múzeumba.

Fotó és írás: Tisztaság Szülötte*

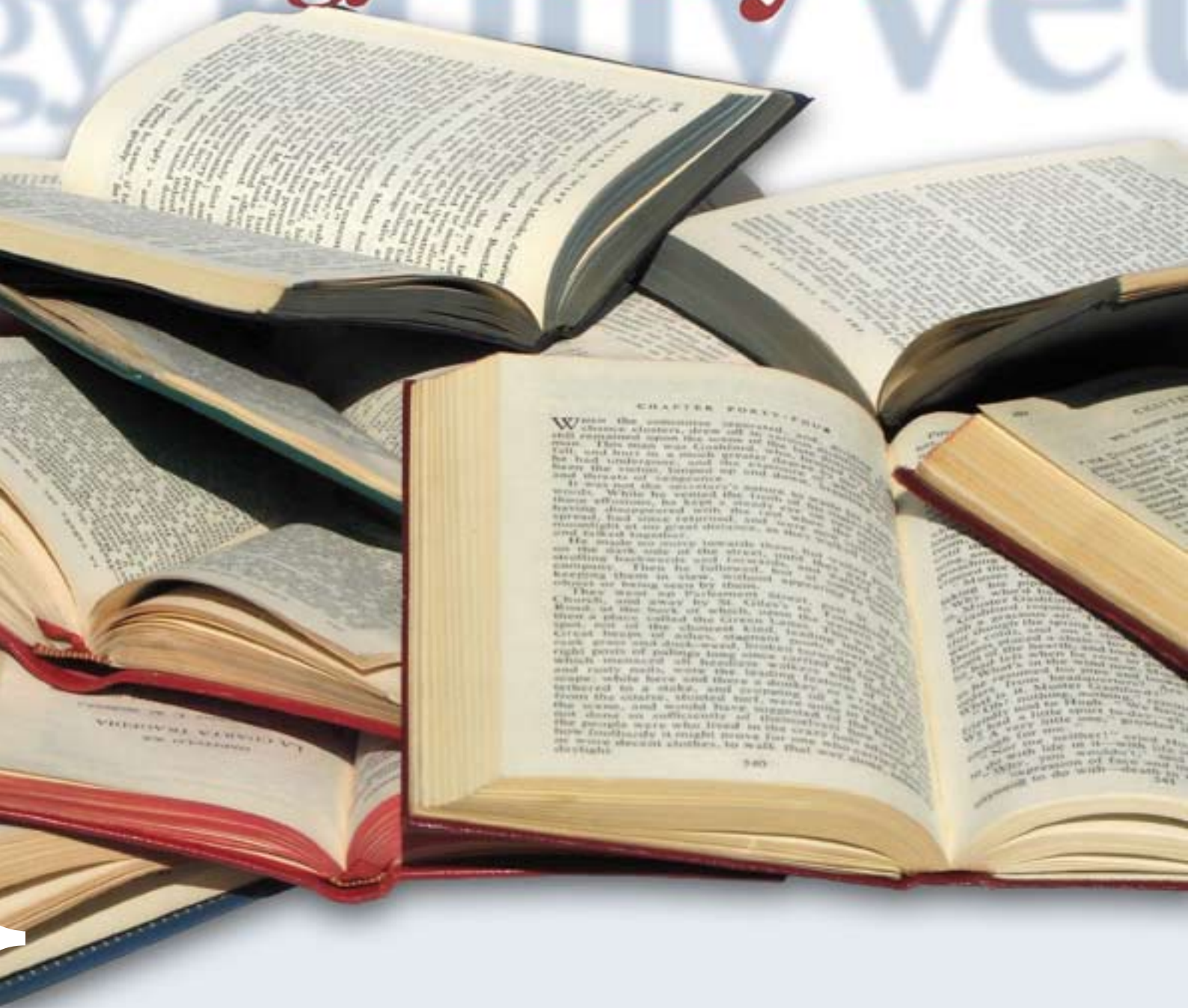
A következő számunk tartalmából...

megjelenés: június 13.

Fej vagy írás?

„Csakazértisjáték” (Budapesti Kamaraszínház): Interjú Gáspár Andrással és Kálloy Molnár Péterrel
 • 2009 A Csillagászat Nemzetközi Éve: Csillagvizsgáló 2. rész • Gasztronómiában: Körutazás egy született szökével • Álmodtam egy tudatról: Sorsszerűség és szabadság • Hideg fej, forró írás 2. rész: Mit teszünk a változásért? • Mindenki pszichológus: A gyessel kapcsolatos megszorítások • Gordiusz 1. díjkiosztó: Fülemlépörkölt

Veszíts el egy könyvet!

Egyéves a Nagy Magyar Könyvelhagyás

Mit írnak róla
a neten?

"veszits el egy könyvet"

Keresés

[Speciális keresés](#)
[Beállítások](#)

Keresés: Web Magyar nyelvű oldalak Oldalak ebből az országból: Magyarország

December 6.

Megyei rendőr-főkapitányság

Kihallgató: Németh Balázs, a rögzített beszélgetésen a továbbiakban NB

Gyanúsított: neve, saját bevallása alapján Miklós, származása ismeretlen, férfi, fehér, 183 cm magas, 122 kg, ősz, rövid hajú, hosszú, fehér szakállú. A nyilvántartásban nem szerepel sem fénykép, sem ujjlenyomat.

Gyanúsítottat többrendbeli betöréssel, téves és a társadalomban kialakult szemlélettel ellentétes, kiskorúakra fokozottan ártalmas nézetek terjesztésével, tudatmódosító szerek és más drogok alkalmazásával, terjesztésével vádolják.

Egy vallomás

Tanú és hitelesítő: dr. Olasz Boglárka közjegyző, a főkapitányság független jogi szakértője.

Gyanúsított kihallgatása:

N. B.: Miért tagadja? Miért nehezíti a helyzetét?

GYANÚSÍTOTT, TÖVÁBBIÁKBAN „GY”: Nem vallhatom be azt, ami nem vagyok ugyebár, fiam? Hogy maguk mit gondolnak, az engem nem érdekel, azt tettem, ami a dolgom. Mint ahogy most maga is a dolgát végzi, még ha kissé agresszívebben is a kelleténél, de megbocsátom.

N. B.: Ki bízta meg azzal, hogy káoszt és a társadalom szétzúzásához vezető hazugságokat terjesszen ilyen alávaló, mocskos eszközökkel?

GY: Ugyanaz, akinek maga is az életét köszönheti.

N. B.: Gyalázat!

GY: Az a gyalázat, amit maguk a bálványaik mögé bújva, homokba dugott fejjel suttognak a sötétbe, ahol senki sem figyel magukra. Generációk egymás után kántálják a néma és üres célokat, amiket soha sem érhetnek el, mert vakok. Megvakítják őket az a fertő, ami megmondja nekik, hogy mit gondoljanak.

N. B.: Már így is eleget mondott és tett ahhoz, hogy azonnali ítéletet mondhassanak maga felett. Miért köti az ebet a karóhoz, és rontja még tovább a helyzetét?

GY: Nekem legalább van mit rontanom. Van véleményem, és még valami, ami a szobában és azon kívül senki másnak. Igazam!

N. B.: Számos alkalommal tapasztaltuk a maga állítólagos igazát. Láttuk, miként bomlanak meg tiszta és rendes családok, csak azért, mert maga valahogy megfertőzött egyes embereket azokkal az eretnek tanításokkal, amiknek ittlétét is köszönheti. Miért érdeke magának, hogy a rendet és békét szerető emberek mindennapjait megbolygassa, és örült, magából kikelt, önző célokat hajszoló megszállottakat szabadítson a mindennapokba? Miért akarja tönkretenni évszázadok megfeszített munkájának gyümölcsét, a végtelenség óta várt és oly sok vérrel megfizetett békét?

GY: Az, amit maga békének nevez, nem más, mint bábjáték. Megmondják az embereknek, mit tehetnek, és megmondják, hogy mit gondolhatnak magukról, családjukról, még a saját

gondolataikról is. Megtört és üresfejű sakkfigurák táncolnak nap mint nap az utakon, úgy, hogy maguk sem tudják: miért és merre mennek. Büszke erre? Büszke arra, hogy béke van? Nem nyugalom és béke ez, hanem az emberiség ugrása a mélybe, ahol mindent elfelejthet, ami valaha volt.

N. B.: Maga sajnálja ezt? Legyen talán büszke az ember arra, hogy kiirtotta az élet jelentős részét ezen a csodás bolygón? Legyünk büszkék arra, hogy milyen válogatott módon tudunk egymás ellen fordulni, és milyen leleményesen tudjuk a másikat a sárba tiporni másodpercek alatt? Legyen talán büszke a maga éles eszére is, ahogy eddig megmenekült az igazságszolgáltatás markából? Legyen büszke magára, mert nyolcvanhét családot kellett teljes rehabilitációs ciklusba küldenünk, hogy valahogy kiheverjék a kárt?

GY: Valaha egy bölcs megmondta: árnyék nélkül nincs fény sem. Az örök szürkeség viszont még a halálnál is rosszabb. Azzal, hogy eltemetjük lényegünket, eltemetjük a foltokat is, de nem oldja meg a helyzetet. Ki az, aki megmondja, hogyan kellene élni? Ki az, aki képes megmondani az összes embernek, hogy mi a jó és mi a rossz? Ha annyi mindent látott volna az idők folyamán, mint én, talán másként tekintene a dolgokra. Legyen büszke arra, hogy még ma is él. Legyen büszke arra a színes világra, amit az emberiség különféle művészetek segítségével kifejezett valaha. Legyen büszke arra a leírhatatlan élményre, amikor valamit alkot, amikor valamit megtanul. Ha megtanítanak gondolkodni az embereket, nem lenne az a sok kegyetlenség, ami miatt elvették a képességet és a jogot az emberektől, hogy gondolkodjanak, hogy saját, önálló gondolataik legyenek.

N. B.: Kiszúrtuk, kijavítottuk az emberek alapvető hibáit. Megoldottuk a nagy kérdést, hogy miért ilyen az ember. A genetikai defekt eltüntével nincs ember a földön, aki lázadna a béke ellen, aki szétzúrná más boldogságát, nincs kegyetlenség és nincs szenvedés. Nézzen szét, és lássa meg az igazságot!

GY: Elég nehéz a lehajtott fejű bábok sorai közt olvasni...

N. B.: Ők nem bábok. Ők az új emberiség. A tökéletesített, magasabb rendű ember. Akik végre egymásért, és nem egymás ellen léteznek.

GY: Ők a tökéletes céltalanság, az élet zsákutcája. Egy személy vagy testület megmondja, hogy mit kell tennie mindenkinek, hogy a fő célnak megfeleljenek. De ki adja a fő célt? Azt állítja, hogy az emberek egymásért léteznek? Téved. Az ember alapvetően magáért, és csak utána a társaiért létezik. Az ember azért létezik, hogy megtalálja magát, az üzenetet, amit mindenkinek el kell mondania. Ha megtalálta, akkor a többiek segítségére válhat. Maga is és én is üzenetet hordozunk létezésünkben, a kérdés csak az, hogy rájövünk-e? És ha megtaláltuk, megtanultuk és használtuk, majd pedig előrébb jutunk általa, átadjuk a többieknek – hogy ők is átérezzék a magasabb fokot, amit mi elértünk –, vagy megtartjuk, és uralkodunk vele a többiek felett? Ez az út és a mérlegelés, ez az emberi élet lényege.

N. B.: Az ember maga képtelen jól dönteni. A hibás ember tényleg magáért létezik. Bármi áron érvényt szerez akaratának, vágyainak. Ösztönök irányítják. Ezt akarja? Azt szeretné, ha állatok rohanganának az utcákon?

GY: Véglet! Mint mondtam, árnyék nélkül nincs fény. Nem is tudja, milyen nagy dolgokat alkottunk valaha, mert károsnak ítélték, és eltüntették, még a nyomait is. Érzelmeket vált ki. Ezért káros? Nem veszi észre, hogy most is vannak érzelmei? Nem teljesen szürke, mert ezt képtelenek teljesen kiirtani. Az érzelmek azok, amik a rengeteg szenvedést és viszályt kiváltják, de az érzelmek azok, ami a csillagokig emelik a pillanatokat, amikért érdemes élni. Az érzelmek azok, amik megkülönböz-

tetnek minket a robotoktól. Parancsot kapnak, értelmeznek, és megfontolt logika alapján meghozzák a legcélszerűbb döntést. Robotok, bábok, céltalan emberek. Egykutya. Maga állati ösztönöket és genetikai hibát lát. De nem hibáztatom, mivel nem ismeri a másik utat.

N. B.: Másik utat? Maga a másik út? Azt mondta, ez a dolga. Kinek dolgozik? Ha segít, én is segíthetek magának.

Gy: Engem a Név küldött, hogy végre felnyissam a némán szenvedők száját, és kimondhassák, fényre vágynak.

N. B.: Ki az a név? Mi a rendes neve?

Gy: Kétlem, hogy valaha is hallott volna róla, ha ennyiből nem jön rá. Elmondom magának, most utoljára: nem küldtek, magamtól jöttem, mert már nem bírtam tétlenül nézni, amit művelnek. Ha megint meg kell halnia valakinek, hogy az emberek egy pillanatra is gondolkodóba essenek, és csak egy pillanatra is, de legyen választásuk... állok elébe. Az évek alatt, mióta kijavították azt a bizonyos genetikai defektet, semmi nem maradt, ami az eredeti munkámnak értelmet adna. Céltalanul ücsörögtem és vártam. Mindet elvették. Ma-

guk bohócok, és istent játszanak. Rendet tartanak, miközben gyilkolnak, megölik az emberek fényét és dicsőségét. Elveszik a lehetőséget, hogy az ember maga érje el a békét. Önerejéből! Nem parancsra, hanem tanulással és fejlődéssel. Maga szerint nem tanult az ember abból, amit a történelem folyamán tett? Rengeteg bölcs mutatott utat és példát, csak a magukhoz hasonlóak mindig hangosabbak voltak, míg egyszer csak elég hangosan nem kiabáltak az egyéniség haláltáncát. Béke van, mert valakinek jövedelmező, ami a béke alatt történik, amit az emberek csinálnak! Egy érdek, egy ember érdeke! Mindenki egyért...

mindenki egy romlottért, aki uralkodik mindenben, és hasznot húz belőle. Ez minden, amit mondhatok. Remélem a szürkeségből, hamarosan kinyúlik az erőtlén kéz, amit eddig bilincsbe verve tartottak. Remélem az emberek végre gondolkodni kezdenek, és akkor megérte. Valahol rég eltévedtünk, és messze jutottunk... de még nem menthetetlen a kár. Csak egy gondolat, csak ennyin múlik a több évszázados tévút és a megoldás, az összes gond megoldása csak egy gondolat, semmi több. A gondolat, ahol minden kezdődik...

Szöví Kószikla*

Grafika: Nemzetközi Múzsza*

Egy órával később befutott a bátyja is, az örökké éhes főiskolás nagyfiú, aki most sem hazudtolta meg önmagát. Nyitogatni kezdte a konyha szekrényeit, majd a hűtőhöz ment, valami harapnivalót keresett, mindegy, hogy mit, csak ehető legyen.

Háromra ért a lakásba a nagymama. Ő nyugdíjasként is dolgozott, de ma kivételesen kiegészítette az elfoglaltságát egy kis szórakozással, ugyanis bekukkantott a nyugdíjasok klubjába. Átöltözés után hozzáfogott a vacsora előkészületeihez.

Közben a szomszédasszony beadta az óvodáskorú kislányt, akit a maga gyerekével együtt szokott haza kísérni.

Öt órára megjött a családfő, aki miután kényelembe helyezte magát, böngészni kezdte a sajtót, ezzel egészen vacsoráig el szokta ütni az időt.

Fél hat volt, mire az asszony is hazaérkezett. Munka után a kozmetikusnál időzött, különben hamarabb is jöhetett volna.

Hatra elkészült a vacsora. A család, rendes szokása szerint, elhelyezkedett a nagy, kerek faasztal körül, és hozzáláttak az evéshez.

Gépiesen ettek, amikor a gimnazista kamasz megszólalt:

– Az osztályunkban van egy lány. Kiderült, hogy terhes, és ettől egészen odavan, nem tudja, mit tegyen. A családja rendes, bátyja, húga, sőt még a nagymama is velük lakik. Nagyon tart a család véleményétől, nem meri elmondani, mi történt. Annyira fél, hogy kétségbeesésében legszívesebben a Dunának menne.

Az asztal körül mindenki evett tovább, csak az apa tett fel egy kérdést:

– Kinél van a sótartó? Valaki ideadhatná.

Kis szünet után, a főiskolás fiú törte meg a csendet:

– Még hátra van egy vizsgám, de nem tudtam jól felkészülni, nem volt hozzá elég anyagom. Ha ezen elhasalok, nem tudom folytatni a sulit, mehetnek a híd alá, nekem már nem lesz jövőm!

A fogak öröltek tovább.

Most az anya kezdett beszélni:

– A kozmetikusom felhagy a szakmával, hihetetlen, de nem tartja elég jövedelmezőnek! Belép a családi vállalkozásukba. Ilyet is ritkán hallani. De mi lesz velem, hova fogok én ezután járni?

Méla csend, az étel már fogyóban.

A nagymama ekkor úgy érezte, valamit neki is mondanía kell. Most, hogy végre együtt vannak, alkalom adódik arra, hogy mindent szépen megbeszéljenek, ahogy az egy egymásért élő, egymást segítő, összetartó családban illik:

– A klubban, a többi nagymamától hallottam, hogy komoly bárányhimlő-járvány van kialakulóban. Hiába, a kicsikre folyamatosan figyelni kell!

Az óvodáskorú kislány még nem vett részt tevékenyen az esti

Grafika: Nemzetközi Műzsa*

A család

Elsőként, két óra körül a gimnazista kamaszlány érkezett haza. Ledobta a táskáját, majd kényelmesen elhelyezkedett a heverőjén, és telefonálni kezdett.

beszélgetésekben, jelenlétét most azzal akarta kifejezésre juttatni, hogy a tálon utolsóként árválkodó húsgombócért nyúlt. Az anya könnyedén rácsapott a nyúlkaló, piros hólyagocskákkal telehintett gyermekkézre:

– Nem szabad ilyen mohónak lenned, kicsim! Előbb kérdezz meg, nem kéri-e más!

A vacsora a végéhez közeledett. Az apa még érdemben nem szólalt meg, érezte, ennek most jött el az ideje:

– A főnök a saját munkáját osztotta szét hármunk között – kezdte. – A munkát leosztani azt tudja, azonban túlórárt nem fizet, ezt kihangsúlyozta. Lehet is itt bárkivel szót érteni?! Micsoda egy közönyös, kutya világ! Az ember megdöglik a családjáért, de mit tehet, hiába aggódik, ha mások az ő törekvéseit egyszerűen elgáncsolják, őt meg semmibe veszik!

Körülnézett, és mivel senki nem szólt, csak megszokásból rámondta:

– Egészségünkre a vacsorát!

Felálltak, és mindenki ment a maga dolgára.

Tanító Dália*

Reggel

Fénynek koldusa –
hosszú éjszaka után
madáracsicsérgés.

Csend

Napkelte előtt
párás fűszálak tövén
katicabogár.

Himnusz

Fecske szemében
szárnyakra kap a mező
s lehajol az ég.

Kincsrőző Harcos*

Törpe lét

Többnyire ott látom, az aluljáróból felvezető lépcső tezejétől két-három fokkal lejjebb, összekuporodva üldögelni. Kezében általában a Fedél nélkül című újság, amit szó nélkül kínál, hol csak ücsörög, és várakozik. Hogy mire, sohasem tudtam megfejteni.

Álmos reggeleken arra is volt példa, hogy éppen szembe jött velem, alig győztem kikerülni, úgy dübögött lefelé a hatalmas szemeteskukákkal tusakodva. Ilyenkor maga után vonszolja, s néha döngve oda-odaütögeti a hatalmas, ásító szájú, fenékgig üres fedeles tákolmányokat a lépcsőfokokhoz.

Dolgozik. Megfog minden munkát, amivel csak megkínálják. Láttam már söprögetni is az aluljáróban.

A szavát azonban sohasem hallottam még. Termete egy kamasz gyermeké, de vállán a kissé aránytalanul nagy, fekete fürtös fej felnőttet formáz. Arca többnyire kifejezéstelen, de se nem rosszindulatú, se nem mérges, inkább egykedvű. Ruhája egyszerű, de rendezett és – a körülményekhez képest – láthatóan tiszta.

Tisztességéhez nem férhet kétség. A természet nem áldotta meg sok ésszel, hogy tanult ember legyen, de valószínűleg a családi körülményei sem lehettek a legrózsásabbak.

Hát csak úgy éldegél, próbálja eltartani magát, ami igen becsülendő. Elkelne ugyan neki a segítség, de ő nem kér kegyelemkenyeret. Nem kunyorál, nem kéreget. Furcsa, de az ilyen embert szívesebben támogatnám, mint azt, aki láthatóan szellemi képességei teljes birtokában, s még viszonylag jó erőben is, mástól várja a boldogulást.

Többször gondoltam már arra, adok neki kétszáz forintot – a reggelije talán kitelik belőle –, de a kínált újságot nem venném el. Mihez is kezdenék vele? Ő meg talán másnak a kezébe nyomhatná, olyannak, aki valóban vár valami ellentételezést az aprójáért.

Aztán meg arra gondoltam, nem sértem meg. Ő nem kol-dus, ő csak szegény. A szónak legalább is kétféle értelmezésében: nincs pénze, és nincs igazán biztos háttérű, nyugodt élete. De van valami sokkal értékesebbje. Van becsülete. Ami tőle telik, megteszi. Megdolgozik azért, amiből megél. Talán erre illenek a legjobban, megél a maga tisztességéből, a becsülete a kenyere.

Fotó: Nemzetközi Múzsza*

Tanító Dália*

Négy ember egy szobában

Dórát soha nem lehetett gyávának nevezni, soha életében nem hátrált meg, végigvitt mindent, amit igazán fontosnak tartott, vagy amit éppen elvártak tőle. Mondhatni, tökös nő volt. A szülei halála után elvégzett három egyetemet, kiköltözött külföldre, karriert csinált, nem omlott össze soha a nehézségek súlya alatt. És még arra is volt ideje, hogy boldog legyen. Nem volt különösebb szerencséje a férfikkal, egyetlen szerelem találta csak meg: Gábor.

Linda négyéves volt. Szerette az édesanyját, szerette a játékokat, szeretett rajzolni. Szerette, ha a dolgok mindig a maguk megszokott rendjében mentek. Csak a változást nem szerette, az idegeneket, az ismeretlen helyeket. Amikor olyasmit kellett csinálnia, amit nem csinál minden nap. Ilyenkor csak a kis mantarai nyugtatták meg.

Krisztián még parányi volt, de már akkor sportolónak, híres vívónak vagy bajnok kosarasnak szánták a szülei. Ám amikor megszületett, megtréfálta őket, és Linda játékát kezdte játszani.

Gábor elmélkedő alkat volt. Gondolat gondolat hátán. Szeretett sétálni és közben csendesen filozofálgatni. Magában, magának. Zárkózott volt. Önmagába zárkózott be. Dióhéjából olykor-olykor Dóra rángatta ki. Ezért is szeretett ebbe a nőbe.

S ez a négy ember egyszer csak ott volt, mind ugyanabban a szobában. Krisztián és Linda csendesen játszottak, Dóra pedig az asztalnál ült, összekulcsolta ujjait, és Gáborra nézett. Ők egy kulcscsomót és egy gyűrűt szorongatott.

– Nem kell már? Nem vállalod?

Gábor nem szólt egy szót sem. Pusztit nyomott Dóra feje búbjára, és távozott. Az ajtó diszkrétén csapódott be. A két gyerek nem figyelt fel rá. Lassanként megszokják majd. És csak három ember lesz a szobában.

Grafika: Nemzetközi Múzsza*

Tabulás Tündér*

Az igyekvő emberek láttán jutott eszembe, hogy neveinkben úgy létezőnk, mint a különféle körökben, ahol életünk során megfordulunk. Mindig valamihez tartozónak és másoktól eltérőnek érezzük magunkat. A közösségek (család, munka, egyéb csoportok), amelyeknek éppen a részei vagyunk, támogatják énképünket, megerősítenek abban, akiknek érezzük vagy gondoljuk magunkat, biztonságot, stabilitást nyújtanak.

Am többnyire be is zárnak, elválasztanak. Milyen szerencse, hogy mi „csíkosok” vagyunk, mert a „pötytyősök” sosem értenék meg, miért és hogyan éljük az életünket. Mi természetesen ezt meg emezt szeretjük, nem a méltatlan vagy nevetséges amaszt, és így tovább – gondolom, ez mindnyájunknak ismerős. Talán a legnagyobb tévhit abba ringatni magunkat, hogy mi állunk azon az oldalon, ahol a rosszaknak jószágot, az ostobáknak bölcsességet, a szűkölködőknek bőséget osztogatnak...

Az óriás ablaktáblánál állva tovább merengtem. Tiszta időben egészen messzire ellátni. Erzsébet-kilátó, Budai Vár, Citadella. Széles panoráma. Továbbra sem akartam mást, csak hagyni magam. Észrevettem az eget és földet összekötő levegőt: a tárgyak és emberek kavalkádja között lévő – tulajdonképpen – semmit. Elkezdtem figyelni. Döbbenet eszméltem rá, hogy ez a „semmi” aztán nem semmi! Általa körvonalazódnak, nyernek értelmet a „valamik”.

Ebben a térkitöltő léghen körök rajzolódtak ki: egymástól jól elkülöníthető burokként lebegtek. A szélről néha egymásnak koccantak, majd az ütközés után tovább lökődtek. Különleges, egyben szomorú látvány volt. Elképzelttem, milyen lenne, ha ezek a karikák összekapcsolódhatnának, egymásba fonódhatnának, hatalmas láncfűrtöket képezve. Vajon elveszítenék nevüket attól, hogy egységet alkotnak?

Persze a név mindig akar valamit. Nagyságot, hírt, erőt, egyediséget, méltányolást – bizalmat, nyugalmat. Ezért burkot növeszt védtelensége, sebezhetősége ellen. De talán rosszul hiszi, hogy ereje az egyedüliségében rejlik, s oktalanul fél ön maga odaadásától. Egy furcsa számítás szerint $1 + 1 = 3$. Mert benne van az egyik, a másik, ám kettejük egységéből egy harmadik minőség is létrejön, ami több mint az összetevőinek számtani összege. Amit önmagukban, pusztán egymás mellett állva, a teljes egyesülés nélkül sohasem érhetnének el.

Öt perc semmi

A minap kinéztem az ablakon. Nem tettem mást, egyszerűen nézélődtem. Nem akartam semmit, csak hagytam, hogy a képek vezessék szememet. Fent felhők, háztetők, templomtornyok, gyárkémények; lent jelzőlámpák, autók, villamosok, foci pályák, töltésen robogó vonatszerelvény. Röppenő madárraj szelte át – sorba rendezve ezzel – a képkockákat. Az ötödik emeleten könnyű volt madártávlatból szemlélnem a mázsás hétköznapi forgatagot, amelyhez én is tartozom.

Újabb vonat dübörgött végig a töltésen. Meganynyi sántalp alkotja útját – messziről egyformáknak tűnnek. Elhatároztam, hogy hazafelé menet megnézem őket, egészen közelről. Talán lesz, amelyiket el is nevezem. Mondjuk így: „A Kőbányai Vasút Legdaliásabb Talpfája”. Akire mély hatást gyakorolt a budai tölgyerdő, ahol ifjúságát töltötte. Később a favágók, majd az asztalosok büszkeségé vált. Egyedülálló életpályáját a vasútépítők keze alatt koronázta meg.

Korhadat öregkorára neki mégis az a boglyas hajjú kislány maradt a legkedvesebb, aki csakis órá szerette rakni az apró fehér kavicsokat, amelyek aztán vidám szikrákat vetettek a vonatkerekek érkezésekor.

* * *

– Mi van, rád jött az öt perc? – kérdezte kajánul kollégám, mert látta, hogy cigarettaszünetet tartok. És milyen igaza volt: tényleg rám jött az öt perc... semmi... és én hagytam.

Grafika: Nemzetközi Múzsza*

Kincsrőrő Harcos*

Jézus... visszatért!

Egy cigarettával kínált. Nyugodtan elvettem, kettétörtem, és hanyag mozdulattal a hamutartóba dobtam. Látam, nem akart meglepődni. Szikrát csettintett ujjával, és egy kénkő illatú felhőt fújt arcomba.

– **A**kárhogy is emlékeznek, tudod, elfogadta az ajánlatomat – vigyorgott.

– A könyv nem az igazságot tartalmazza, hanem azt, amire emlékezni szeretnétek. Nézz körbe! Minden sarkon találsz egy felszögeezett példányt – hátra dőlt, karjait a szófa tetejére támasztotta, a gyűrűk közül szürkén tekergett a kígyó füst.

– Persze, Ő nem egészen így gondolta – mintha nevetett volna –, de hát ez a Föld! A Mindenségit neki! Azt hitte – HITTE –, hogy befogadó lénye átítatja, integrálja majd a bolygó lakóit. De hát az ember gyarló! Inगतag! Végül Őt hígtották fel, hogy egy formázható, céljaikat szolgáló massa legyen – baljával megemelte a brandy-s poharat, felém biccentette, majd belekortyolt. Cigarettája meglepően sokáig égett.

– Tudod, közeledik a számadás. És úgy látom, kifejezetten jól állok. De most komolyan! Uralom a kommunikációs csatornákat, azt öntök az emberek fejébe, amit csak akarok! Irányítom a sorsokat, államokat török össze, milliőkat teszek földönfutóvá. Ebben a közegben pedig rém egyszerű... rém egyszerű – ízlegette az ügyes szójátékot – gyűlöletet, ellenségeskedést szítani. Elégedett vagyok a teljesítményemmel – intett a pincérnőnek.

– Várom, hogy visszatérjen... lehet, nem is lesz hozzá merse. Inkább keres magának egy másik fajt, egy másik galaxisban. Vicces lenne, ha már az ígését sem tartaná meg. Pezsgőt legyen kedves, kisasszony! – áthajoltam az asztal felett, hogy a szemébe nézzek. Nem moccan, de nem értette. Annyira közel hajoltam hozzá, orrunk majdnem összeért. Fogaim közül nem saját hangomon szisszent a halk szó:

– Láss! – foglyul ejtett tekintetébe áramlott ezernyi titkos gondolat. Végtelen és apró jószágok elszigetelt, ismeretlen emberektől. Az évezredek alatt felgyűlt tettek, a milliányi ember szívbe rejtett szilánkok egy képet formáltak.

– Időn és téren túl létezem. Manifesztációmát már nem sürítem egyetlen könnyen legyőzhető testbe. Temérdek emberben rejtőzöm, titkos repeszként találhatsz rám... – amikor visszaültem, még mindig bénultan ült. Egy hajtásra kiitta poharát.

– Jézus... visszatért...

Grafika: Nemzetközi Múzsá*

Szablyás Védelmeső*

Azon kapom magam, hogy álnevek mögé bújok. Olyan nevek mögé, amelyek jobban kifejezik tudatom azon szeletét, amit ismerhetek. Mert mi is a név? Kezdet, és néha búcsú is egyben. Születésünkön adják a szenteltvízzel, és előfordul, hogy velünk együtt hal ki.

Sokan viccelődnek a nevemmel, a barátok kedveskedve más hangszerral helyettesítik be, az ellenségeim pedig folyton éhesek. *Dobos vagyok, doboltam is két együttes dobszettén, bár a derbukám jobban szeretem. A zene kiskoromtól követel belőlem egy részt, és én csak reagálok hívó szavára. Szerencsétlenségemre talán előbb tudtam zongorán pötyörészni, mint járni. Tíz évig voltam hűséges hozzá, bár akadtak alkalmi partnereim, a furulya, harmonika, citera és később a gitár. Itt történt a szakítás. A gitár ugyanis alkalmazkodik örökké vándorló lényemhez, amivé váltam. És egy erősítővel, az önkifejezés gyönyöre tovább fokozható (csak ne legyenek otthon a szomszédok). Ám itt még közel sem akarok megállni. Van egy nagy álmom, hogy amikor már letisztultam, elővegyem a legkecsesebb és kifejezőbb hangszert. Hegedülni fogok. Már értem a nyelvét, de még nem jött el az ideje annak, hogy eggyé olvadjon velem.

*Mónika vagyok, azaz „magányos, tanító, istennő”. Az istennő részével vitatkozom, mert nem tartom magam se szépnak, se különlegesnek, de a többi illik rám. Kiskorom óta tanítani szeretnék, és magányos vagyok, bármennyi ember is vesz körül. Talán a név tényleg formál valamit rajtunk. Nyomot üt a homlokunkon, és lelkünk bugyraiból előtörnek a bennünk rejlő készségek, vezetnek az ösztöneink, és elindulunk a beteljesülés felé. Lassan én is azzá válok, ami a nevem. És végül lehullik majd minden lepel.

Grafika: Nemzetközi Múzsá*

Dominika Ann Rain*

Gondolatszepek bíbor anyagon

Nem mehet minden...

Fotó: Nemzetközi Műzsa*

No comment...

felhívás

F I K E A R T P O I N T

Fóti Ifjúsági Kulturális Egyesületünk keres fóti, illetve a környékén élő fiatalokat, akik képzőművészettel foglalkoznak, s szeretnék megmutatni munkáikat egy ősszel tartandó kiállítás keretében.

Kötetlen témában készült fotókat, grafikákat, számítógéppel készült képeket, valamint montázsokat és kollázsokat egyaránt várunk.

Érdeklődni a fike.hu@gmail.com címen lehet, ugyanitt várjuk jelentkezésedet 2009. május végéig. Kérjük, bemutatkozásképp írd magadról 5-10 mondatot, s fotót is csatolhatsz elkészült munkáidról!

Kapcsolat: fike.hu@gmail.com
Információk: www.fike.hu

Gordiusz

JÁTÉK!

Ha az előzőről lemaradtál, akkor most itt az újabb lehetőség!

Van, hogy mindent egy lapra kell feltennünk, hogy egy vonással oldjuk meg az élet által elénk gördített helyzeteket. Az életben merni kell kockáztatni.

Ossz meg velünk egy valós vagy fiktív kalandot arról, hogyan lehet humorral, nyugodtsággal vagy szokatlan, pozitív megoldással kezelni a váratlan, de hétköznapi helyzeteket.

Maximum féloldal hosszúságú novellákat, igaz meséket, izgalmasan megírt történeteket várunk. Minden beküldőt egy zseton kulcstartó fog emlékeztetni, hogy bátraké a szerencse!

A szerkesztőség által legjobbnak ítélt írás pedig 10.000 forint értékben játékot kap: egy Winmau Dart táblát 3 db Winmau Dart nyíllal, valamint a nyertes mű megjelenik a Mentrópia szeptemberi plakátjain is!

A beküldéseket doc formátumban a **jatek.mentropia@gmail.com** címre várjuk, **Bátraké a szerencse!** tárggyal írott levelekben 2009. július 12-ig.

A következő eredményhirdetés ideje: 2009. augusztus 10.

A kép csak illusztráció.

overdose, a lőerő

МЭНУОНІ GERSELY FOTÓI

MENTRÓPIA - az állampolgár lapja

havonta megjelenő, elektronikus kiadvány
Kiadja a Mentropia Kulturális Közhasznú Egyesület
ISSN 1789-4913

Honlap: www.mentropia.hu – Hivatalos archívum: epa.oszk.hu

Szerkesztőség

Cím: 1073 Budapest, Dob utca 74. fszt. 6. – Telefon: 06-70-325-9451

Főszerkesztő: Gáspár Ildikó

Jelen számunk alkotói:

BúgóCsiga, Czibuláné Kiss Viktória,
Dobos Mónika, Farkas Renáta,
Fehér István Csaba, Gáspár Ildikó,
Gógucz Nóra, Iránytű, Mányoki Gergely,
Mester Györgyi, Magyar Mozdulatművészeti
Társulat, P. Zénó, Sablik Henrik, Sántha
Krisztina, Sági Erzsébet, Szabó Borka,
Szeifert Natália, Takács Péter, Ternák Tünde,
Váczy Ludmilla, Zselinszky Miroslav

További állandó és vendégalkotóink:

Ghyczy Attila, Lőrincz Edina,
Mantz László, Németh György,
Orosz Norbert, Páll Zoltán, Reich Károly

Kapcsolati előadó: Schmidt Orsolya

Arculat:

Kaczper Balázs, Kellényi Kata,
Szabó Borka

Vezető képszerkesztő:

Szabó Borka

Fotósok, grafikusok:

Lőrincz Edina, Sántha Krisztina,
Szabó Borka

Vezető korrektor:

Gáspár Ildikó

Korrektor:

Váczy Ludmilla

Tördelés: Szabó Borka

Posztumusz tiszteletbeli vendégalkotónk: Váczy J. Tamás

**Olvasó-munkatársaink a mentropia.zsak@gmail.com e-mailcímre küldhetik el alkotásaikat.
Híre, információja van? Esemény közeleg? Írja meg nekünk: mentropia.sk@gmail.com
Hirdetne vagy partnerünk szeretne lenni? Érdeklődjön itt: hirdetes@mentropia.hu**

Bármilyen probléma, jogsértés esetén kérjük Olvasóinkat, értesítsenek minket, hogy korrigálhassuk hibáinkat!

Mentropia Kulturális Közhasznú Egyesület

Alapítva 2007-ben – Cím: 1191 Budapest, Kisfaludy u. 26.
Adószám: 18262720-1-43 – Bankszámlaszám: 10404027-00022735-00000007

Elnök: Sablik Henrik – sablik.henrik@mentropia.hu
Alelnök: Kellényi Kata – kellenyi.kata@mentropia.hu
Titkár: Szabó Borka – szabo.borka@mentropia.hu

Kapcsolat:

info@mentropia.hu